

Пам'ятайте
про
Україну!СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИКSVOBODA
UKRAINIAN DAILYРедакція і Адміністрація
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз (201) 451-2200

PIK XC1 Ч. 29 ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 13-ГО ЛЮТОГО 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 13, 1985 No. 29 VOL. XC1

М. Маггеридж хвалить книжку
українського автора

Кеймбридж, Масс. (ФК У). — Відомий британський журналіст, письменник і публіцист Малколм Маггеридж, телефонуючи з Робертсбриджу біля Лондону 22-го січня ц.р., висловив похвалу Мирові Долото-ві за написання спогадів про жахливі голоди в Україні в 1932-33 роках. Він сказав, що це дуже добре, що ті спогади з'являються друком в Америці, як теж вважає, що автор спогадів робить велику прислугу Заходові, приготувавши спогади про ті ліхі роки колективізації та Московію створеного голоду в Україні.

Говорячи з представниками видавництва В.В.Нортон, яке друкує цю книжку значним тиражем, М. Маггеридж сказав, що союські службовці та журналісти й досі заперечують, що в Україні в 1932-33 роках був жахливий голод. Голод, спричинений Сталіном, коли він наказав силою переставити колективізацію сільськогосподарства.

„Я був тоді, — заявив Маггеридж, — кореспондентом у Москві від „Манчестер Гардіан“ і зумів добратись до околиць, де був голод і подати про це звіт. Це була потрясальна сцена неможливих для уявлення мук та вимираєння від голоду, що й книжка Долото-ві мені аскраву пригадує. Книжка описує молодість автора в Україні і його дослідження союської політики, яка незалежно від того як її назвати, є виявом жор-

стокого імперіалізму. Українці розкинені тепер по цілому світі. Книжка „Execution by Hunger“ допоможе їм зберегти їхню національну свідомість і надію на день звільнення України з неволі.

Відбитку машинопису Долото передав до рук М. Маггериджа український науковий дослідник у Кестоні коледжі Андрій Сороківський, якого позицію встановлено в наслідок відповідей заходів і доповідень ФКУ при Гарвардському університеті з тією інституцією у Великій Британії.

Як відомо, часописні репортажі Маггериджа з часів голодового лихоліття були рішучим зивом правди другим пресовим органам на Заході, особливо „Нью Йорк Таймсу“, які мовчали, або приховували, а то й заперечували вістки про наявність страждань голоду мільйонів українців.

Маггеридж — автор багатьох книжок, між ними „Зима в Москві“ (1934) та „Літопис змарнованого часу“ (1972), в яких він описує трагедію голоду в Україні.

Появу книжки М. Долото заповідає Видавництво В.В.Нортон на початок місяця січня ц.р. Її можна буде набути в американських книгарнях. По докладнішій інформації можна звертатись до канцелярії ФКУ в Гарварді: Harvard University, Ukrainian Studies Fund, 1583 Massachusetts Ave., Cambridge, Mass. 02138.

Померла письменниця

О. Звичайна

Стетен Айленд, Н. Й. — У вівторок, 8-го січня ц.р., тут померла відома українська письменниця Олена Дауль, яка писала під літературним псевдонімом Оле Звичайна.

Св. п. Олена Звичайна, чоловік якої Михайло Млаковий помер раніше, жила самотньо і про її несподівану смерть повідомили о. Івана Ткачука, пароха православної церкви Всіх Святих на 11-й вулиці у Нью Йорку, до якої вона приїжджала по неділях, сусіди американці Покійної.

У середу, 9-го січня, о. І. Ткачук відправив Панахиду та сказав прощальне слово. Похорон відбувся у четвер, 10-го січня, на Стетен Айленді з місцевого похоронного заведення Кейсі. О. Звичайна і її муж були пов'язані з НТША, яке репрезентував Микола Галів. Тіло поховано на цвинтарі Силвер Маунт Стетен Айленді.

Олена Звичайна залишила по собі багату літературну спадщину: „Золотий потічок“ (1947), „Селянська санаторія“ (1952), „Миргородський ярмарок“ (1953), „Оглянувшись назад“ (1954) роман у двох томах „Страх“ (1958), який вона написала спільно з чоловіком і останній її твір — повість „Ти“, яка з'явилася у 1984 році.

Заупокійна Служба у сорочковий день смерті О. Звичайної буде відправлена у неділю, 24-го лютого, в 10-й год. ранку в українській православної церкви Всіх Святих в Нью Йорку, 206 1st 11-та вулиця, між Другою і Третьою авеню.

Українсько-американські військовики знову
відзначили Свято Державности

Українсько-американські військовики під час відзначення роковин Державности.

Вашингтон. — Вже третій рік підряд група українців, що є активними членами американських військових частин, влаштувала спільне відзначення Дня Державности і Соборности України в офіцерському клубі Форт Масер. Відзначення відбулося в четвер, 31-го січня, а його спонзорувало Товариство Українсько-Американських Професіоналістів (ТУАП) у Вашингтоні. Понад 100 осіб взяли участь у вечірї, а в тому понад 20 актив-

них та резервних старшин, з чотирьох різних військових формаций.

Вечором провадив майор Леонід Кондратюк, один з організаторів цієї імпрези. Розпочався вечір молитвою, що її провів о. Йосип Денишук з української католицької церкви св. Родини у Вашингтоні, а після вечері головним промовцем на зібранні був д-р Михайло Яримович, що зараз є заступником президента міжнародної корпорації Ра-

ВАЖЛИВІСТЬ ПОКЛИКАНЬ

(ПАСТІРСЬКЕ СЛОВО ІСАРХІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В ЗСА
З НАГОДИ ВЕЛИКОГО ПОСТУ 1985 РОКУ)

„Пізнаймо, браття, тайства силу:
Преплягий Отець зустрічас і цілує блудного сина, що від гріхів повернувся до батьківського дому, і привертас відзнаку попереднього достоїнства... щоб ми удостоїлись жити з чоловіколюбним Отцем...“
(з Вечірні на неділю блудного сина)

Дорогі вірні возлюблені у Христі Господі!

Великий піст — це час установлений нашою святою Матір'ю Церквою, щоб молитвами, милостинєю і постом ми засвідчили наше пізнання про могутність Божої милости й щедроті. Це час для усіх християн обновили свою віру у Небесного Отця, який так полюбив нас, що Свого Єдинородного Сина послав, щоб Він жив посеред нас і умер на хресті, щоб освободити нас від сили гріха, смерті й диявола. Це є пригожий час, щоб кожний з нас пригадався і використав три благодійні засоби: молитву, милостиню і піст, щоб одержати милости й щедроті, що їх ми потребуємо як для себе, так і для нашої Церкви.

На протязі цього святого часу покути й духовної обнови ми хотіли б звернути вашу увагу на важливість покликань до священницького й чернечого життя.

Ви вже чули так часто повторювані заклики відносно цієї важливої справи. Кожний єпископ, від самого початку існування нашої Церкви у З'єднаних Штатах Америки, заохочував молоді присвятити своє життя й піти за покликком Христа на службу Господеві. Вони мали проникливість бачити, що велич, розквіт і збільшення нашої Церкви залежить від цього, чи буде доволі відповідей на поклик Христа „іди за мною“. А якщо наші семінарії, наші монастирі не будуть наповнені молоддю, то також наші церкви будуть порожні, бо не буде кому обслуговувати вірних у нашому прегарному обряді. Ви, що читаете сьогодні це пастирське слово, повинні дуже поважно застановитися над долею цих парафій, де немає священника, або де лиш один священник обслуговує дві або більше парафії. Якби ви почувли, як ці наші вірні брати і сестри без священника, без рідної нашої літургії, без нашого обряду жують за українською виправною, тоді ви зрозуміли б, чому на серці кожного єпископа тяжить журба про покликання до духовного стану, тоді ви зрозуміли б краще слова Божественного Спасителя: „Простіть Господаря жнив, щоб вилася робітникам на свої жнива“ (Мат. 9:38). На світ потрібні учителі, виховники, лікарі, письменники, артисти, будівничі, винахідники, словом, кожна професія потрібна, але світ потребує

(Закінчення на стор. 6)

Відкривається виставка писанок
в Українському Музеї

Нью Йорк (УМ.). — В суботу, 2-го березня ц.р. тут в Українському Музеї відкривається щорічна виставка писанок з колекції Музею. Протягом восьми років колекція так збагатилася, що тепер має понад 500 писанок.

Писання писанок є одним з найдавніших форм українського народного мистецтва. Ця традиція походить з дохристиянських обрядів пов'язаних з приходом весни.

Яйце — це символ життя і

воно було талісманом для всіх давніх народів. Вони вірили, що матічні орнаменти, якими розписували писанку, мали чародійну силу: береться від ласи і приносить щастя та добро. Християнські часи пов'язали писанку з звичаями Великодня. Християнство принесло нові символи, як от риби, церкви і хрести.

Виставку можна оглядати від середи до неділі від год. 1-ої до 5-ої по полудні. Музей буде закритий на Великдень (14-го квітня за старим стилем).

У зв'язку з виставкою, запляновано в Українському Музеї зайняття з писання писанок для дітей і дорослих. Вчитимуть досвідчені писанкарі, живляючи до цього яйця, кістку і різні фарби.

Зайняття для дітей (від 12 до 16 років) відбудуться в суботу, 9-го березня і в неділю 17-го березня, від 10-ої до 12-ої год. ранку і від 1:30 до 4:30 год. по полудні. Зайняття для дітей безплатні.

Зайняття для дорослих і родин відбудуться в суботу, 16-го, 23-го і 30-го березня, і в неділі, 10-го, 24-го і 31-го березня, від 9:30 до 12:30 год. ранку і від 1:30 до 4:30 год. по полудні. Оплата за кожне зайняття 10 дол., пенсіонери і студенти від 16 років — 8.50 дол., члени Музею — 8 дол.

Курсанти одержать увесь потрібний матеріал.

Учась в зайняттях тільки за попереднім згодошенням телефоном: (212) 228-0110.

В суботу, 2-го березня і 6-го квітня, від 1-ої до 5-ої год. по полудні відбудуться покази писанок, які проведедуть досвідчені писанкарі. Також буде показаний фільм Славка Новицького „Писанка“. Вступ: 2.50 дол., члени Музею, пенсіонери і студенти 2 дол., діти до 12 років безплатно.

Оплата зайняття і показів писання писанок включає вступ до Музею.

(Закінчення на стор. 6)

А. ШЕВЧЕНКО ПЕРЕДБАЧАЄ
ЗМІНИ В КРЕМЛІ

Вашингтон. — Колишній союський дипломат, заступник генерального секретаря Об'єднаних Націй, Аркадій Шевченко, який в 1978 році з'їзав із союською системою і залишився у З'єднаних Штатах Америки як політичний втікач, передбачає, що 53-річний член Політбюро Михайл Горбачов все таки має найбільш вигідливі шанси стати черговим генеральним секретарем ЦК КПСС після відходу з активної служби, або смерті першого союського лідера 73-річного Константина Черненко.

А. Шевченко, дискутуючи політику Союського Союзу публічно на телевізійній програмі „Цього тижня з Дейвідом Брінклі“, відмітив, що не зважаючи на молодший вік М. Горбачова, він, Шевченко, не вірить у будь-які зміни у закордонній політиці СССР, не зважаючи хто б не прийшов до влади в Кремлі. Він також не вірить, в те, що хтось, не зважаючи на його становище і впливи в Політбюро, зможе бути номінований на високий пост генерального секретаря без резигнації чи фізичного відходу з цього світу К. Черненко.

На цій програмі виступав також Владімір Поснер, кореспондент московського радіо, який в основному заперечував твердження А. Шевченка. Він взагалі оспоровував оцінку західних со-

тологів і називав її тільки „спекулятивною грою“.

На запитання чи молодші члени Політбюра є більш поміркованими і ліберальними у підході до політичних і економічних справ, А. Шевченко відповів, що вік тут не грає жадної ролі, особливо у роз'язі багатьох трудних внутрішніх питань в СССР. Структура союської системи не дозволяє на драстичні і досмі зміни, а М. Горбачов є продовжувачем цієї системи і тому немає підстав твердити, що він буде „динамним“ від його попередників. Поснер в тому місці погоджувався з Шевченком, кажучи, що Політбюро адекватно політичній лінії, хоч між членами Політбюра можуть бути люди, що на що чи іншу справу мають деякі відмінні думки, але вони мають цю саму мету.

„Якщо ви думаєте і надієтесь на якісь драстичні зміни у союській системі чи зовнішній і внутрішній політиці, то це тільки ваше задушевне бажання і більш нічого“, — заявив Поснер. Він відмовився дискутувати про особу К. Черненко, кажучи, що про таких осіб як Черненко не дискутується в союських засобах масової інформації. Поснер не хотів також спекулювати про справу що есенуально буде наступником К. Черненка на пості генерального секретаря ЦК КПСС.

У СВІТІ

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони З'єднаних Штатів Америки Каспар Вайнбергер заявив речником Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО) в Мюнхені, Західній Німеччині, що нова американська оборонна космічна зброя ЗСА охоронятиме також Європу перед союською ракетною атакою, якщо взагалі до такої дійде. Стратегічна оборонна ініціатива президента Роналда Регена, — заявив К. Вайнбергер, — вже від самого початку була подумана для оборони цілого західного альянсу, а не тільки для самих ЗСА. На думку Вайнбергера, часи ізоляціонізму, який колись проявлявся в Америці, давно минули і сьогодні справа виглядає так, що Європа не може існувати без ЗСА, а ЗСА без Європи. Очевидно, Франція і ще дві країни, яких в інформації не називається, скептично сприймають ініціативу Президента і пояснення Вайнбергера.

КОРЕСПОНДЕНТИ з КАМБОДЖИ інформують, що там існує дуже небезпечна ситуація, своєрідна „тиша перед бурєю“. Раптом затихли бої на льокальних фронтах, але з В'єтнаму в напрямі на Камбоджу пересуваються великі армійські частини і тому треба припускати, що Ганой готується до великої і остаточної офензиви проти партизанських частин в Камбоджі. З таким висновком погоджуються речники тайландського уряду і численні західні спостерігачі.

ДИКТАТОР ЕТЮПІЇ полковник Менгісту Гаїде Марґем, взявши до уваги незадоволення Заходу його політикою і маніпуляціями у відношенні до двох контрольованих покино партизанськими частинами провінцій, продажу харчів Етіопією іншим країнам, купівлю зброї і амуніції під час того, як населення країни вмирає з голоду, зарядив широку акцію допомоги тим провінціям, які найбільше загрожені голодом. Він навіть закликав населення Етіопії у безпечних провінціях зрештувати частини свого заробіткового доходу і передати ті гроші до спільного фонду допомоги голодуючим та допомогти закордонним добровольцям рятувати населення перед видимою смертю. Західні спостерігачі вважають заклик Менгісту пропагандним маневром для відвернення уваги незадоволених держав.

ПОРТУГАЛЬСЬКА ПОДІЛЕНА на двох соціал-демократична партія найменує нового лідера, який став 44-річний Руї Машет, адвокат по професії, а тепер міністер справедливості в контрольованому соціалістами уряді. Соціал-демократи надіються, що новий лідер зуміє об'єднати партію і повести її до виборів якщо необхідною то принаймні толетарною до основних принципів і цілей партії, яка все ще надіється здобути владу в країні в майбутньому.

ПОЛІТИЧНІ СПОСТЕРІГАЧІ кажуть, що не слід інтерпретувати погодженості Адміністрації президента Роналда Регена говорити з Москвою про справи Близького Сходу, як зміну стратегії ЗСА у тій частині світу. Все цього президент Р. Реген хоче це не допустити Москву до безпосередніх переговорів у справі Близького Сходу і відігравати будь-якої ролі у підписанні мирного договору між Ізраїлем і арабськими державами.

СОВЕТСЬКІ ДИСИДЕНТИ Ніколай і Надежда Панкові звенулися з листом до Макса Кемпелмана, керівника американської делегації на майбутніх американсько-союських переговорах про обмеження озброєння, просячи його підтримати їх вимогу про еміграцію з Союського Союзу до ЗСА. Панкові подали заяву про виїзд понад п'ять років тому.

ВІДОМІЙ АКТИВІСТ забороненої профспілки „Солідарність“ Северин Блюмштейн прилетів з Парижа в Польщу, щоб „продовжувати боротьбу“, але був негайно висланий назад до Франції як небезпачна особа. Керівники „Солідарності“ у Варшаві назвали цей кра „новим актом терору“. Блюмштейн був головним редактором варшавської профспілкової газети і став зв'язковим „Солідарності“ на Заході.

ФАГД ЗАОХОЧУЄ Р. РЕГЕНА
ЗБІЛЬШИТИ МИРНУ ІНІЦІАТИВУ

Вашингтон. — Перебуваючий у З'єднаних Штатах Америки з офіційною візитом король Саудівської Аравії Фагд, після парадного привітання його біля Білого Дому і вимови кількома членствомими словами, відбув двох розмов з президентом Роналдом Регеном, а пізніше спільно, з участю найближчих співробітників Президента, зокрема державного секретаря Джорджа Шульца, дорадників у справах крайової безпеки Роберта МакФарлейна та інших членів кабінету.

Саудівський високий гість заохочував Адміністрацію президента Р. Регена збільшити зусилля і поширити мирну ініціативу, яка, на думку короля Фагда, застрягла на мертвій точці і тому багато справ залишились неполадженими, зокрема не підписано мирного договору арабських країн з Ізраїлем, крім сепаратного між Єрусалимом і Каїром, а також не покладено справи виділення окремої території для палестинців, що у свою чергу зупиняє, або перекреслює мирну ініціативу ЗСА на Близькому Сході.

Президент Р. Реген і його дорадники думають, однак, що спершу треба переконати короля Йорданії Гусейна і інших лідерів арабських держав розпочати безпосередні переговори між ними і урядом Ізраїлю, щоб в той спосіб закінчити раз і назавжди цей період історії і перейти до іншого, більш спокійного і мирного. Цю свою думку Президент ЗСА

передав під час розмови королю Фагду. Розмови, на що й інші теми продовжуються в Білому Домі і справа палестинської проблеми напевно буде предметом розмов, — кажуть політичні спостерігачі. Минулою тижня король Йорданії Гусейн виявив бажання увійти в безпосередні розмови з представниками ізраїльського уряду про врегулювання прикордонних спорів і окупації Гази та західного берега ріки Йордан, але він одночасно визнає Палестинську Визвольну Організацію, принаймні що її фракцію, яку очолює Ясір Арафат, який стоїть у гострому конфлікті з Ізраїлем.

Під час того коли у Вашингтоні ведуться розмови між Фагдом і Р. Регеном, в Аммані, столиці Йорданії, був підписаний якийсь договір між Гусейном і Арафатом, зміст якого не був поданий до загального відома.

Президент Р. Реген пізніше у розмові з кореспондентами заявив, що він стисло підтримує його мирної ініціативи з вересня 1982 року. Він переконаний, що мирний договір не буде підписаний без участі Йорданії, а може й інших арабських країн і розв'язки палестинського питання. Президент відмітив, що з огляду на союський загроз за арабськими країнами, запризнені із ЗСА, повинні отримати модерну зброю для власної оборони і оборони інтересів ЗСА на Близькому Сході.

Президент настоює на потребі
оборонної системи

Вашингтон. — У окреомому інтер'ю для щоденника „Нью Йорк Таймс“ президент Роналд Реген ясно заявив, що навіть у випадку коли буде підписаний договір між ЗСА і СССР щодо обмеження нуклеарної зброї, то ЗСА буде далі працювати над розвитком космічної оборонної системи, яка використовує таку зброю.

Президент задумав далі доложити зусилля, щоб додати над оборонною системою, яка відома під назвою стратегічна оборонна ініціатива, ішли своїм шляхом незалежно від того як йтимуть розмови з представниками СССР у справі зменшення виробу нуклеарної зброї.

Ця заява Р. Регена була головною точкою інтер'ю під час якого поставлено Президентові запити на цілий ряд питань зовнішньої політики. З посеред інших справ, Президент ствердив, що допомога повстанцям Нікарагуа є далі konieczна з уваги на політику тамаш-

нього уряду і що він дивиться скептично на заперечення Фідела Кастро, про бажання налагодити відносини із ЗСА. На запитання чи присуд поліції в Польщі за убивство священника Єжи Попелюшка згадніть політичні відносини між Польщею і ЗСА, Р. Реген заявив, що цей випадок не може мати на них впливу.

В розмові з кореспондентами „Нью Йорк Таймс“ порушено ще також справу Близького Сходу, Філіппін, а на внутрішньому відтинку навіязання кращих відносин із неграми, есенуальної кандидатури Джорджа Буша у 1988 році, але такі найбільше часу посвячено справам системи оборони ЗСА. Кореспонденти підкреслювали, що Президент говорив вільно та був у добром настрої в часі цілого інтер'ю, але прикінці відповідав захриплим голосом та заявив, що має проблеми з алергією, на що бере тепер застрики.

В АМЕРИЦІ

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМ крайового центру для статистики здоров'я, понад 18 мільйонів жінок в Америці не можуть родити дітей. З того числа більш як половина — 9.4 мільйона або 17.4 відсотка — були піддані добровільній стерилізації, щоб в той спосіб зменшити їхні родини. Хірургічна стерилізація є тепер найпопулярнішою методою контролю народження в Америці. Але це відомості також подає, що 7.8 відсотка з того числа, тобто 4.2 мільйона жінок, піддаються стерилізації з інших причин.

БЕРУЧИ УВАГУ в консервативному форумі нещодавно в симпозиумі в Бернارد коледжі в Нью Йорку, д-р Річард Овнінгов, перший заступник союського представника в Об'єднаних Націях, обвинуватив президента Роналда Регена в „небезпечних ілюзіях“. „Ми, соціалісти, здобули наші позиції наполегливо“, — говорив він. „Нас не можна знищити, і ми не змагаємо за осягнення переваги, але ми не приймемо переваги над нами других держав“. Йому відповів проф. Річард Пайпс, колишній дорадник президента Регена. Він описав комунізм як „систему, яка пережила себе“. Він далі ствердив, що комунізм є „морально і політично збанкрутованим“. Він підтримував всеніч „політику твердої руки“ Уряду ЗСА.

СТЕЙТОВИЙ ДЕПАРТАМЕНТ вищої освіти в Трентоні, Н. Дж. повідомив, що стейтові і повітові коледжі в Нью Джерсі, мають менше число студентів в цьому шкільному році. Реєстрація студентів впала на 3.6 відсотка з числа 315,986 до 304,518. Згідно зі статистикою народження нових дітей, це число може устатковуватися шойно в половині 1990 року. Зменшилося число також в рядах студентів, що вчиться денно в коледжах, тобто з числа 149,470 до 141,992. Одиноним виїзном є Ратгерс університет, де фреквенція збільшилася на 1 відсоток.

СВОБОДА **СВОБОДА**
Українська щоденна газета
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНСОЮЗУ \$7.50 на 6 місяців, \$15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — \$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Болюча операція бюджету

Коли вдалося президентові Роналду Регенові опанувати за його першої каденції інфляцію, збільшити будівельний рух і змінити загальний психологічний клімат в країні з песимізму чи дефітизму на оптимізм і віру в майбутнє, то на першому плані державних турбот залишився величезний дефіцит щорічного бюджету. Кожна родина, зокрема кожна господиня знає, що коли жити „понад стан“, то родині грозить заборговування і всі неприємні наслідки такої легковажності господарки. Президент Реген, який у цьому тижні розпочинає свою баталію з Конгресом за бюджет, виступав кілька днів тому на щотижневій конференції з журналістами у Білому Домі і заявив: „Наша проблема не в тому, що ви платите замало податків, а в тому, що ми видаємо забагато“. Цей вислів стояв у зв'язку з минулорічною передвиробничою кампанією, в якій його демократичний суперник Волтер Мондейл рекомендував, що найкращий і найлегший спосіб зрівноважити державний бюджет — накласти нові податки. „По моєму труні“ — заявив тоді у відповіді Мондейлові Реген і тепер він тримається цієї заяви. Тримається також своєї обіцянки, що в його плані зрівноваження бюджету на протязі найближчих чотирьох років (і то ще не на 100 відсотків) він не зменшить старечих пенсій і соціального забезпечення. Але водночас і тоді і тепер Реген стояв і стоїть за скріплення американської збройної сили і тому скреслює мінімально з бюджету на військо, збільшуючи водночас видатки на такі нові роди зброї, проти яких є не тільки всі демократи, але й частина республіканських сенаторів і конгресменів.

Дефіцит державного бюджету Америки на 1985 рік передбачувалося на астрономічну суму 222 мільярди і двісті мільярдів дол. Реген прагне стягнути його бодай до суми 180 мільярдів — також величезної, але це перший крок на шляху „вниз“ а не „вгору“. Загальна сума проектних видатків на рік 1986 за новим бюджетовим планом — це більш астрономічно висока: 973 мільярди і 700 мільярдів. У прибутках найбільша сума з індивідуальних податків — 37 відсотків, опісля йдуть прибутки з оплат на Сошел Секюриті (30 відс.), з позичок (18 відс.), доходу від корпоративних податків, від різних посередніх податків і „інших“ доходів. Найбільшу квоту у видатках становлять такі індивідуальні користі громадян (41 відс.), зараз після того йдуть видатки на збройні сили (29 відс.), відсотки від позичок (15 відс.), стейтові і місцеві дотації (10 відс.) і різні федеральні операції (5 відс.), але у скорочуванні державних видатків бюджетовий проект Регена такий боліюче вдаряє по різних таких позиціях, які стосуються безпосередньо громадян. Наприклад, ньюйоркські газети вже знають крик, що місто Нью Йорк втратить два мільярди доларів на тих ошадностях держави і прийде до підвищення оплати за переїзд підземками і автобусами та віддадуть зі служби сотні поліцейських, пожежників і чистильників. Потерплять теж студенти, виринув боліючий для старших людей проект, щоб у цьому році не дати їм підвищити старечої платні від соціального забезпечення у вирівнюванні коштів прожитку.

Як сказано, демократична більшість у Палаті Репрезентантів і деякі самі республіканські сенатори і конгресмени схильються до потреби та скорочення видатків на військові цілі та привернення деяких видатків на внутрішні потреби країни, що їх хоче „стесати“ офіційний прелімінар бюджету. Голова сенатської більшості Роберт Дол не дуже погоджується з аргументами секретаря оборони Каспера Вайнбергера, який рішуче обороняє високий бюджет Пентагону, а дуже впливовий сенатор з Нью Йорку Деніел П. Мойніген заповів, що Конгрес виготовить власний прелімінар бюджету двопартійною Комісією.

Треба устояти деякі правди: 1) держава не може жити „понад стан“ і тому в інтересі всієї країни та її громадян лежить зрівноваження бюджету. 2) при скорочуванні державних видатків мусять потерпіти деякі громадяни, безпосередньо чи посередньо, але це неминуче лихо, 3) у теперішній міжнародній ситуації з мілітарною потугою совєтської імперії Реген і Вайнбергер кажуть правду, що зберегти мир можна тільки при великій збройній силі Америки. Демократичний президент Джан Кеннеді сказав: „Не йдеться про те, скільки держава дала тобі, тільки про те, скільки ти дав своїй державі“. Коли в інтересі всіх громадян цієї країни лежить зрівноваження державного бюджету, що не може відбутися без деяких боліючих втрат, то на це нема ради. Рецепт лібералів, щоб перетворити ЗСА на „добродійну країну“ — „велфер стейт“ — не принесе країні здоров'я, тільки штовхне її над берег економічної руїни і буде водою на млин експансії комунізму.

Оскажені атаки на український визвольний рух під час Другої світової війни і після неї, на українську еміграцію і на УКЦеркву, зокрема Митрополита Андрея Шептицького, авторитет якого серед мешканців Західної України і далі, мабуть, великий, без уперу продовжуються, і то в стилі народництва примітивних фальсифікацій фактів минулого і сучасного, приспонування фантастичних звинувачень, спрямованих в бік політичних та церковних діячів.

Одним із класичних прикладів таких звинувачень може бути стаття, що появилася на сторінках „Комсомольської правди“ за 16-те грудня 1984 року в зв'язку з прем'єрою „документального“ фільму „Заговор проти країн Рад“. Як це вже відомо, довшого часу водиться в совєтській пропаганді, той „заговор“ мовляв, організований американським ЦРУ (Центральним Розвідувальним Управлінням) за допомогою різних „зрадників“ — націоналістів, сіоністів і дисидентів в ССРСР, при чому гострим атакाम піддаю й Сахарова. Мовляв, академик Сахаров став „зрадником“ сіоністів, який через його дружину Боннер диктує йому свої умови. Одним із доказів того є той факт, що Кардинал Йосиф Сліпий (очевидно, спільник сіоністів) прийняв в свій час матір вунука Олени Боннер та її сина Мотю, та ще й погладив його по голові. В статті „не забути“ при тому нагадує, що „уніятський кардинал Сліпий був „катом львівського гетто“ Отже, „кат“ Сліпий приймає малюго єврея, а знову ж Сахаров через те стає „зрадником сіоністів“. Та на цьому ці провокаційні

М. С.

АТАКИ НА НАЦІОНАЛІСТІВ І УКЦЕРКВУ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

заклади не обмежуються. Під такий самий „обстріл“ стаття в „Комсомольській правді“ взяла й Митрополита Андрея Шептицького, проти якого, до речі, совєтська пропаганда веде безупинну „бомбардувальну“ атаку, відомуючи різні фантастичні закиди, що дуже часто самі себе заперечують. Так, наприклад, неможучи затігти, що Шептицький переховувався в соборі св. Юра жидів, совєтська пропаганда заявила, що він переховувався там лише „сіоністів“, які ніби співпрацювали з нацистами. В „Комсомольській правді“ висувають проти Митрополита ще один „закид“, що його варто повністю заігнорувати.

„Митрополит греко-католицької церкви Андрей Шептицький 1-го червня 1941 р. в капітулі на Святоюрській горі у Львові підписав пастирський лист з задово: Переможну німецьку армію вітаємо як визвольницю. Встановлені владі гарантуємо відповідний послух...“ А зараз же після того в статті пишеться: „Вніч з 3 на 4 червня 1941 року у Львові розігралася трагедія. Там розстріляно відомих лікарів, викладачів, учених, літераторів... Про це мовиться в фільмі „Митрополит Шептицький разом зі своїм старим приятелем, майстром шпигунства і спеціалістом від Сходу доктором Гансом Кохом і іншими нещодами, що з певністю доказано, були учасниками знищення“

лвівської професури“. Як відомо, совєтська пропаганда звинувачувала в цьому „оунівський“ легіон „Нахтігаль“, тепер же це звинувачення „поширено“ й на Митрополита Андрея Шептицького.

Дещо раніше в „Радянській Україні“ (за 4-го грудня 84 р.) появилася велика стаття „Злотий від Шептицького“, що має за завдання виявити, як Митрополит не звертав жадної уваги на жалі селянської бідноти, не давав їй допомоги, а одному бідному ковалеві Воркунові прислав одного злотого. Це, мовляв, згодом привело до цього, що цей Воркун у своєму селі Черняхівці після „визволення“ совєтською армією став активним большевиком разом із сім'єю, був ініціатором утворення колгоспу тощо. Бо, мовляв, село „раділо“ з „визволення“.

А що ж, чинить ніби в той час Митрополит Шептицький? Він посилає своїх гінців, які повідомляють, що незабаром приїде німецьке визволення. А потім вітає німецьку армію, співпрацює з нацистами та з ОУН. Інакше кажучи, з усіх боків ідуть заходи компрометувати Митрополита, а з ним і УКЦеркву, як „зрадників“ свого народу. І такі заходи проходять вже десятки років, як виходить, безуспішно, інакше не посилювалася би атака на Митрополита й УКЦеркву, і то з року на рік прибираючи найгостріші форми.

Це саме стосується і кампанії проти „українських буржуазних націоналістів“. В „Заговорі проти країн Рад“, чи як його називає і „Красная звезда“ — „Заговор приречених“ з її інформації виходить, що це вже другий „всесоюзний“ фільм такого „документального“ типу — перший того ж фільму колективу називається „Куди ведуть нитки заговору“ — йде „розправа“, кидаються громи на різних українських діячів, що живуть за кордоном. О. д-р Гриньох, як пише „Комсомольська правда“ — тільки й чекає на те, щоб американці в підготовці війни проти „країн Рад“ організували нові національні армії, а Степан Мудрик, один з „главарів українських націоналістів“, лише й займається агентурною діяльністю для ЦРУ і т.д.

А само ЦРУ? Це, за словами „Красної зvezди“ — надхненник, фінансист і координатор підірвної діяльності. Його шпунгальні проникання у всі країни земної кулі, а зокрема ЦРУ займається гострою ідеологічною диверсією і іншими злочинними авантюрами щодо ССРСР. Як бачимо, мета таких документальних фільмів, а їх в Україні також чимало появляється, є застрашувати населення ССРСР всякими відумками про підготовку атомної війни ЗСА, про ідеологічні диверсії, що мали б „розкладати“ совєтське „соціалістичне суспільство“, про помічники тих „диверсантів“ — націоналістів, сіоністів, реакціонерів назовні і внутрі, що читають „здобутки соціалізму“. Не відстає від цієї кампанії і совєтське радіо. В коментарі „Підголюски палів війни“ (Закінчення на стор. 6)

Х. Ш.

До співпраці ще далеко

Стародавнє польське місто Вроцлав славиться своїми пам'ятниками архітектури середньовіччя, яких тут понад тридцять. Серед них привертає увагу костіол святого Хреста з XIII-XIV століття. Його малопомітний шпиль відзначається у повноводній ріш Одрі.

Костіол цей частково належить і українській громаді Вроцлава та служить їй як українська католицька церква. Парафія невелика, всього 50 вірних, бо значна кількість українських родин мешкає у віддалених районах міста, тому будувати окрему церкву їм було б не під силу. Правда, на Різдва і Великодні свята на Богослужінні буває повно людей. Але ж свято не кожної неділі. Обслуговує церкву один священик та дві сестри-службениці. Є і невеликий хор, хоч і без диригента.

На перший погляд здається, що все гаразд, що для українців у Вроцлаві створені всі умови: є церква, є

священик. Та насправді не все так добре. Наша Служба Божа у костіолі святого Хреста відправляє службу в північній, а мша господарів — у гарному приміщенні. Та особливо боліюче було, коли польські ксьондзи, на правах господарів, використовували костіол відповідно до пори року і метеорологічних умов: влітку, коли в північній холодно, відпускали її українців, а взимку, коли в північній тепло, самі молилися там, а нам пропонували зайняти верхню, холодну приміщення костіолу.

Так повторювалося кожного року. Та ось панський престол в Римі зайняв колишній польський кардинал Кароль Войтила. Коли наші парафіяни довідалися, що мама його — теперішнього Папи Івана Павла II — була українкою, написали скаргу до Ватикану. Після цього господарі костіолу зробилися добрі і „затвердили“ нашим парафія-

(Закінчення на стор. 6)

Д-р Б. Чопик

Збірник творів для дітей

З кінцем минулого року появилася несподівано збірник знаменитих оповідань, казок і поезій для дітей та молоді. Це третій том творів Василя Гренджі-Донського за упорядкуванням Зірки Гренджі-Донської. Хоч більшість творів цього добре відомого автора з Карпатської України була написана й опублікована в Чехо-Словаччині та Східній Європі п'ятдесят років тому, їхня екологічна тематика й описи природи дуже відповідають сьогоденним зацікавленням нашої молоді української мовної генерації. Для наймолодших із неї особливо надаються короткі вірші, як, наприклад, „Українська мати породила“, „Вірховина, рідна мати“, „В чужині“, „Через доли та долами“, „Люби свій рідний край“, „Малий спортсмен“, „На сонце, на воду!“. Крім цих є там ще шільний ряд віршованих казок й оповідань: „Пригоди зайчика“, „Байка про козу та вовка“, „Манюсінка“, „Казки для вунука“ та ціла серія прозових „Закарпатських казок“.

Деякі з ранніх творів цього автора подані передруком з оригіналу й написані діалектом, що були видані в той час прийнятним там етимологічним правописом. Це може утруднити розуміння тексту для тих читачів, які не обізнані з історією української мови або її діалектами. Однак, деякі з найкращих текстів автор переробив ще в 50-их та 60-их роках і в збірнику вони подані модерною літературною мовою. При обох варіантах ці твори можуть служити добрим джерелом для людей, які

зацікавлені розвитком української мови. Для загального читача в збірнику є поданий словник різко живаних слів та діалектичних висловів, що у великій мірі допомагає зрозуміти текст, який, до речі, абсорбує читача своєю тематикою і легким до читання безпосереднім стилем. У збірні можна знайти відповідні твори для дітей всякого віку, від дошкільників до підлітків.

Твори зібрана дочка автора і мати його найстаршого вунука, якому автор присвятив казки. Всі твори упорядковані в хронологічному порядку. Для цього збірника вибрано 128 коротких поезій, кілька казок, написаних віршем, 45 оповідань і казок — прозою, шість коротких п'єсок та 38 коротких радіоспектаклів для дітей. Ці останні дуже придатні для шкільних ігор в українських суботніх школах, бо вони дають можливість дітям розширити загальне знання української мови та збагатити свій запас слів. Надіємося, що збірник творів Гренджі-Донського для дітей зверне на себе увагу батьків та тих, що займаються вихованням українських дітей на еміграції.

Троє корисну книжку: „Твори Василя Гренджі-Донського: Твори для дітей та молоді“ (Том III, зібрана й упорядкувала Зірка Гренджі-Донська, Карпатський Союз, Відділ у Вашингтоні, 1983 р., 86 стор.) можна набути, виславив за замовлення на таку адресу: Carpathian Alliance, Inc. Washington Br. Admin. Offices, 5716-46th Avenue South, Minneapolis, MN 55417.

Ірена Книш

НАЗУСТРІЧ ДРУГОМУ СТОРІЧЧЮ

жінку... Тому на першій конвенції проти невірності („Ворлд антіславері конвенція“) 1840 року в Лондоні з'явився жінок, а згрупа американок (м.ін. Сузанна Ентоні, Люкреція Мотт, Елізавета Стентон) стрінулися з реакцією як „наїзд Франції на Англію“. Описав учасницю цієї конвенції належали до головних організаторок „Вуменс Райт Конвеншен“ у липні 1848 року в Сенека Фолс, Н. Й., що, як відомо, вважається початковою датою феміністичного руху в Америці.

Змагання українко не проявлялися так драстично. Проте їхні зібрання, віча, вивчення діяльності газет, полемічні писання, льокального засягу почини малочисельних гуртів привели остаточно до масового, всебічного розвитку українського жіночого руху. Цей повний успіх слід завдячувати його ініціаторці, яка завжди в'язала наонадпартійність українського фемінізму з національними аспіраціями. Наталія Кобиринська в „Першому Вінку“ виразно це підкреслила: „виступаємо... в імені нашої національної єдності на ниві загальних справ і спільного всім жінкам питання“.

Тому з усіх дотеперішніх ювілейних відзначень найважливішим нам видається перевдання Союзом Українок Америки недоступного вже раритету. „Першого вінка“ — книги, що не має собі паралелі. Є це наче символічне меморіал, що не слабнув зв'язок часів. Бо це підставою риса для існування цивілізованої жіночності: тривкість, тяглість, стійкість історичних нашірарувань, виразні приклади, на які можна покластися, традиції, що в'яжуть теперішність із минулим і заповідати прийдешнє, а все те оберігаючи нашу культуру — стереже національну свідомість. Такою пам'яткою є „Перший вінок“ і добре, що перевданий він три роки до свого сторіччя, бо буде час на нього не обмежитися. Як ми до цього перевдання не додамо гідної йому власної пам'ятки, ми будемо топтатися на місці.

Треба признати, що за весь пройдений шлях напродуковано чимало видань,

нальної єдності на ниві загальних справ і спільного всім жінкам питання“.

Тому з усіх дотеперішніх ювілейних відзначень найважливішим нам видається перевдання Союзом Українок Америки недоступного вже раритету. „Першого вінка“ — книги, що не має собі паралелі. Є це наче символічне меморіал, що не слабнув зв'язок часів. Бо це підставою риса для існування цивілізованої жіночності: тривкість, тяглість, стійкість історичних нашірарувань, виразні приклади, на які можна покластися, традиції, що в'яжуть теперішність із минулим і заповідати прийдешнє, а все те оберігаючи нашу культуру — стереже національну свідомість. Такою пам'яткою є „Перший вінок“ і добре, що перевданий він три роки до свого сторіччя, бо буде час на нього не обмежитися. Як ми до цього перевдання не додамо гідної йому власної пам'ятки, ми будемо топтатися на місці.

Треба признати, що за весь пройдений шлях напродуковано чимало видань,

журналів, збірників (навіть із культом назви „Срібний Вінок“), альманахів, історій поодиноких організацій них груп, багатолітствораних, у люксовому виді. Все те дуже важливе й потрібне.

Пригадаймо погляд Франка: „щоб сягнути в глибини народної збірності, треба відомостей про якнайбільше діячів і доламо не тільки найважливіших, але й менше славлених, всі вони потрібні для кращого пізнання. А мається на увазі репрезентативна книга, хоча б для всього українського жіночого руху, його розвитку в Україні й поза нею“.

Мимоліх варто зазначити, що в останніх часах світовий рух жіноцтва став темою наукових дослідів, а в тому проявляється живе зацікавлення до сходу Європи. Ті, що ідентифікують Україну з Росією, не второпують, чому наприклад, в минулому жінки Києва такі інші від жінок Московщини, а більшість ерудитів навіть на підставі совєтських джерел признають, що майже нічого невідомо про українко. Не вломлюючись у відкриті двері треба ствердити, що й тут така щільна, що не вистає однінчик з любов'ю до дослідної праці.

(Закінчення на стор. 6)

МІТИ І ФАКТИ

II.

У самостійницькому таборі була завжди присутня ідея направи тієї несправедливості, як говорили, яка впадала на Польщу в 1772 році. Була це ідея перекреслення всіх наслідків розбору Польщі. У зв'язку з цим політична думка мусить постійно кружати довкола питання границь Польщі. Уважали тоді, що доперва передрозборів границі можуть справді відбудувати все те, що трапилося після 1772 року в Польщі. Чи вільно і можна думати такими категоріями в ХХ столітті, чи був це надто різкий анахронізм, то інша справа, але в той спосіб якраз думали поляки, як ціль, коли формувалася польська самостійницька думка. Той спосіб думання формував весь час польські програми і політичні рухи аж до 1918 року.

Крім того, протягом більшої частини ХІХ сторіччя, без уваги на політичні зміни, панувє переконання, що народом у Польщі є лише шляхта та інтелігенція, а не хлопці. Пишучи під кінець ХІХ сторіччя свої спогади, згадуючи часи молодості, часи Сиченового Повстання, Сломка, який вважав себе за поляка, визнає, що в його селі під Краковом, казали, що хлопці є ішарські, а ті, що йдуть до повстання, то поляки. Це дуже важлива акція: ось де в 1864 році, на селі під Краковом, у свідомості польського хлопа існує поділ на поляків, себто панів, — і на хлопів, себто людей ішарських.

П.Л. — Чи, наприклад, у ХІХ сторіччі французами почувається також тільки французька шляхта і інтелігенція, а не французький селянин? Чи можна сказати, що прусаком почувався в ХІХ сторіччі лише юнкер і пруський інтелігент, а пруський селянин — ні? І французький селянин, і пруський селянин мали власну національну свідомість у тих часах, коли хлопці під Краковом вважали себе за ішарських людей, а не за поляків. Ці різниці в стані національної свідомості не вимагають, однак, коментаря.

Є.Т. — Хлоп у Франції і в Прусах був скоріше людиною вільною, ніж у Польщі, де він був приписаний до землі. Наполеон у Франції перемінив хлопа в модерного громадянина. Хлоп, а зрештою, не тільки хлоп — шойно в наполеонівській армії став громадянином. Чим, отже, пояснити те опізнання у свідомості Східної Європи? На мій погляд, поневоленням хлопа, бо, без суспільного та економічного визнання хлопа — хлоп не стане громадянином, частиною народу.

На етнічно польських землях шляхта і інтелігенція, взоруючись на шляхту, розумували в такий спосіб: ми є громадянами, ми є поляки, все це є польське і того хлопа треба піднести до рівня громадянина. На Східних Кресах, натомість, де виглядало, що ситуація є подібна, розумовано більш-менш у той спосіб: тутешня земля належить до польської шляхти, отже земля є польська і тут є Польща, місцевий хлоп говорить „місцевим діалектом“, але ж то хлоп, з яким громадянин не мусить рахуватися. І шойно по роках прийде той глибокий — психічний — струс, що його так важко було пережити на Східних Кресах. Хлоп на Кресах, здобувши політичну та економічну волю, має власні національні амбіції. Виявилось, що він не є польським хлопом, не є польським патріотом, так як кресовий шляхтич. І то був той психічний струс, з якого польські середовища на Східних Кресах, — а в кожному разі в Східній Галичині, не спромоглися визволитися до Другої світової війни, щонайменше, до Другої світової війни.

Психологія кресового шляхтича: ми є тут усе, то наша земля, то наша традиція, що нам там якісь гайдамаки будуть підносити голос, яким правом?... Наприклад, генерал Кірхмаєр лише в спогадах про те, як за шкільних часів товали „гайдамаків“ в його гімназії, десь на Кресах. Коли насамперед у ХІХ столітті, а пізніше в ХХ столітті пробуджена нагло розвивається національна свідомість українців, коли формуються шораз могутніший національний рух, формуються власні аспірації в політичній, культурній, релігійній і т.д. ділянках, — польські середовища на Кресах переживають струс. Нічого не розуміють з того, що сталося і діється на їх очах. Вони заковчені, згрішені, реагують агресивно, зі здивуванням. „Вони нам відбирають все те, що було наше, це загрожує всьому тому, чим ми були до цієї пори, тут щось не в порядку, треба їх поведжати...“ До того ще Вільно і Львів були

старими осередками культури на Кресах. До того можна ще додати, що Вільно було найбільшим осередком жидівської традиції і культури в Європі.

П.Л. — Додаймо до того ще, що Вільно було також великим осередком татарської та литовської культур.

Є.Т. — У Вільні починається білоруське та литовське культурне та національно-політичне відродження. З тим, що явища нові, коли тимчасом жидівські і польські культурні традиції сягають середньовіччя.

П.Л. — Тут якраз є навапак, ніж у Львові, який стає осередком польської культури шойно в ХІХ сторіччі під час, коли українські традиції сягають середньовіччя і початків самого міста, яке в ХІІ столітті, на честь свого сина Льва заснував Данило, Галицько-Волинський король. (в оригіналі: князь).

Є.Т. — Так, але то далекі часи. Львів є містом парадоксальним. Як слідує із перепису населення (очевидно переписи були фальшовані, але тут це не має більшого значення), в 1931 році половина мешканців Львова, то були поляки, опісля жили й українці. Жидівське середовище у Львові підпадало в значній мірі польонізації. Виненце пише, що Львів мав польський характер не лише завдяки полякам, але й спольшованим представникам інших національностей. І нагло виявилось, що в тому Львові є і швидко розвиваються українські установи та українське національне життя. Хоча в місті є менше українців аніж поляків, то Львів є найбільшим у Західній Україні осередком української культури, релігії, політичного життя. Там містяться найповажніші українські установи, бібліотеки, музеї, театри, наукові товариства. У ХІХ віці у Львівському університеті ведуться виклади українською мовою. Досліджується і студіюється українська література та історія України, яку викладає, до речі, найбільший український історик тих часів проф. Грушевський. Польські середовища пережили струс, коли зорієнтувалися, що вони на Східних Кресах не самі. Коли ідея передрозборних границь знайшлася у конфлікті з новою дійсністю, польські середовища нагло почулися zagrożені. Виросла нова сила, яка поставила знак запитання над політичними конструкціями шляхетських та інтелігентських кіл на Кресах. Це викликало нечувано сильну реакцію з польського боку.

(Продовження буде)

ВІСТІ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Ч. 19

ЛЮТИЙ

1985 Р.

Український Музей — установа в двох світах

В Америці діє багато українських організацій та установ. Більшість їх була створена для задоволення релігійних, культурних, суспільних чи економічних потреб українців, а деякі з метою дати їх членам нагоду зустрічатися та розважатися. Існування мережі організацій всередині етнічної групи — це одна з передумов її самозбереження. Якщо американці певного національного походження не скупчені на одній території, вони можуть зберігати свою національну окремішність через організаційну пов'язаність із своїми земляками у різних місцевостях. Дослідники життя американських жидів постійно звертають увагу на те, що це життя головним чином виявляється в діяльності жидівських організацій. Кажуть, що в Америці бути жидом — це насамперед підтримувати діяльність жидівських організацій.

Українцям треба мати більше установ та організацій, мета яких не тільки задоволення потреб їх членів, але й праця для американського докілья. Нашим завданням є не лише якнайдовше зберегти себе як групу, не лише плекати вічну українську науку та культурну творчість, але й інформувати світ про Україну, її культуру та політичні змагання і вводити Україну в коло інших націй-держав. Тому потрібні відповідні установи з базою, що забезпечує успіх віх роботи.

Українська громада в ЗСА створила такі установи. Ними є українознавчі катедри в університетах та Український Науковий Інститут при Гарварді. Вони є частиною американського академічно-наукового світу, але рівночасно мають завдання вільно досліджувати українознавчу проблематику, вирощувати науковців (українського і неукраїнського походження), фахівців у різних ділянках українознавства, викладачі студентам курси української історії, літератури, мови.

Український Музей є також установою в двох світах. Його завдання — зберігати зразки української культури, будучи рівночасно частиною загально-американського культурного життя. Ісхвища експонатів Музею і його виставки є на рівні сучасного музейництва. Зберігаючи і рятуючи від знищення твори українського мистецтва та показуючи їх відвідувачам з різних країн світу, Український Музей вводить українську культуру в коло культур інших народів, також великодержав із славним минулим та відомими здобутками на полі культури.

Прийняття на пошану піаністки Лідії Артимів

Лідія Артимів з організаторками її концерту на користь УМ. Зліва: Лідія Гайдучок, Лідія Артимів, Оля Ставнича, Татяна Тершаковець.

(Фото: д-р А. Тершаковець)

Концерт Лідії Артимів на користь УМ, що відбувся 11-го листопада 1984 р. в Alice Tully Hall Lincoln Center for the Performing Arts, здобув прихильну оцінку музичної критики газети „Нью Йорк Таймс“. Зокрема він відзначив, що в її інтерпретації Брамса і у

виконанні творів Миколи Лисенка і Василя Барвінського, з якими вона пов'язана українським походженням, її музичний темперамент виявився найкраще.

Після концерту УМ влаштував прийняття на пошану піаністки.

В МУЗЕЇ ПОБУВАЛИ ГОСТІ З УСЬОГО СВІТУ

Восени до Музею завітали представники урядів дев'яти держав які відвідували ЗСА (study trip). На фото представники Голландії, Ізраїлю, Ірландії, Кенії, Румунії, Тайваню, Тайланду, Тринідаду-Тобаго, Фінляндії.

(Фото: Дарія Байко)

Відвідувачі про виставку „Історія української імміграції в Америці“

Останніми місяцями в Музеї побували люди з багатьох країн Америки, включно з Каліфорнією і Колорадо, з Канади (Вінніпег, Торонто) і з Австралії. З книги відвідувачів прощусьмо кілька коментарів. „Гратуюлю!“ — Софія Качор, Екзекутивний директор Осередку Української Культури і Освіти, Вінніпег.

„A superb professional Museum!“ — Марія Галуш-Блох, Денвер, Колорадо.

Записи без підписів: „Става! Капітальна виставка!“.

„Ви зробили велику прислугу молодим поколінням, влаштувавши цю виставку“. „Мушу признати, що нічого не знала про „стару“ українську імміграцію в Америці. Виставка мене дуже багато навчила. Дуже Вам дякую.“

„Дуже цікава і вартісна виставка. Гарно зібрано стегки, протоптані нашими попередниками“.

Пересувні виставки Українського Музею

• Виставка „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва“ восени була показана в Українському Культурному Осередку у Вінніпегу. Її відвідало багато людей, заповнених Осередком каталогів виставки не вистачило. Від 4-го листопада 1984 року до січня 1985 року виставка гостювала в Торонто, в галерії Канадсько-Української Мистецької Фундації. Тепер ідуть переговори про показ виставки в Едмонтоні, в Канадському Провінційному Музеї.

• Виставка „Українське Народне Мистецтво“ має бути показана в Monmouth Museum, Лінкгофт, Н.Дж.

• З ініціативи Зенона Федюка, члена Управи УМ, який завідує оформленням виставок у Port of History Museum у Філадельфії, УМ організує в цьому музеї виставку писанок і рушників, що триватиме від 16-го березня до 21-го квітня 1985 року. 67-ий Відділ Союзу Українок Америки допомагатиме в організації виставки.

Успіх курсів роблення герданів

Восени минулого року в Музеї вперше працювали курси роблення герданів улюбленої шийної прикраси жінок на Лемківщині, Бойківщині, Гуцульщині і в Буковині. Це або ажурні комірці з різнокольорових намистин, або вовняні стрічки, на які нашиті візерунки з намистин. На курсах викладали Лариса Зеллик і Татяна Кейс. Обидві уже роками цікавляться технікою виробу герданів, які виготовляють або ручним способом, або на простенькому ткацькому верстаті. Повідомлення про курси було в українських і американських газетах, включно з „Нью Йорк Таймс“-ом. Зголосилося так багато охочих навчитися робити гердани, що для всіх не було місця, прийняли коло 20 осіб.

Учасниці курсів проходили повторити їх, хочуть вдосконалити техніку. Недивно, що жінок зачарувала праця над герданами, вони ж такі гарні і пасують не тільки до народного убрання, але й до сучасних суконок, блуз і светрів.

З ХРОНІКИ ОСВІТНЬОЇ ПРАЦІ УМ

Цієї осені відбулося по десяти занять курсів вишивання і дереворізьби, чотири заняття курсів роблення герданів. У грудні у дві суботи й неділі відбувалися заняття роблення прикрас на ялинку.

Курси притягають так багато зацікавлених українців і не-українців, що стає проблемою знаходити приміщення для занять.

Любов Волинєць (на фото зліва) уже сьомий рік підтримує клас на курсах вишивання, що діють при Музеї.

(Фото: Марія Шуст)

ЕКСПЕРСИ

Музей улаштує експерсії під керівництвом своїх співробітників для груп від 10 до 40 осіб. Зголошуватися щонайменше два тижні наперед. Телефон: (212) 228-0110.

МУЗЕЙНА КРАМНИЧКА

Музейна крамничка має великий вибір різноманітних виробів у стилі українського народного мистецтва: вишивки, вибілки, кераміку, дереворізьбу, серветки. Також є

в продажі праці українських мистців, привітальні картки, книжки, ілюстровані каталоги і кольористі афіші виставок Музею.

Пишіть до Музею, щоб на Вашу адресу був висланий каталог для замовлення мистецьких виробів поштою.

ВШАНУВАЛИ ЩЕДРИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

В суботу, 15-го грудня 1984 року, Управа і Адміністрація Українського Музею вшанували фундаторів, меценатів і добродіїв Музею, тобто тих, що пожертвували понад 5,000 дол., від 1,000 до 5,000 дол. і від 500 до 1,000 дол. на підтримку діяльності або на розбудову Музею.

Спершу всі присутні на вечорі, стоячи, тихою молитвою та думками згадали померлих: фундаторку Ірену Любач, меценатів: о. Івана Кобата, Стефанію Абрагамовську-Кібію, Катерину і Олександра Вишневських, Анну Никифорок, Івана Оленського, Богдана Рака, Оленку Савицьку, Стефанію і Михайла Салданів, Осипа Залеського й добродіїв Музею — Романа Кобринського.

У своєму слові голова Управи, Б. Цимбалістий, навізуючи до передрізв'язної пори року та її родинного характеру, вказав на спорідненість усіх жертводавців, завдяки їх розумінню ролі та значення Українського Музею, їх готовості допомагати йому, їх жертвенності та збільшених вишог до себе самих, на тлі зматеріалізування й само-

любства великої частини української громади. „Всякі непорозуміння, ривалізації і ворожнечі забудуться, підуть з вітрами, але установка, яку будете, залишиться тривалим нашим здобутком“ — сказав голова Управи.

Новим фундатором і меценатом вручено подарунок: офорт Аркадія Оленської-Петришин або дереворит Якова Гніздовського. Фундатори також дістали грамоту на довічне членство.

На початку і при кінці програми виступав співочий ансамбль „Промінь“, під керівництвом Богдани Волянської, який відспівав низку українських колядок і щедрівок. Було приспівано зворушливо бачити 12 українських дівчат і хлопців, які віддають стільки часу й зусиль, щоб плекати українське вокальне мистецтво та зберігати нашу звичаї.

Описля відбулося прийняття, влаштоване членами Управи і добровольцями Музею під керівництвом Марії Даниш. Присутні гості-жертводавці, члени Управи і Адміністрації провели ще кілька годин в дружній, „родинній“ атмосфері.

Ансамбль „Промінь“ під керівництвом Богдани Волянської виступав на вечорі вшанування фундаторів, меценатів і добродіїв Музею.

(Фото: Дарія Байко)

Фонд пам'яті Оленки Вірчук-Савицької

Св.п. Олена Вірчук-Савицька.

Вшановуючи світлу пам'ять своєї дружини, д-р Юрій Савицький створив тривалий фонд її імені (Olenka Virchuk Memorial Fund) для підтримки діяльності Музею. Як перший внесок він передав до фонду 2,001 дол. Пізніше батьки Оленки, д-р Володимир і Марія Вірчуки, додали

2,000 дол., інші особи — 500 дол. На 29 січня 1985 року, у фонд було 4,501 дол., він лишається відкритим і його можна доповнювати.

Нема кращого й тривкішого вшанування пам'яті небуденої людини Оленки, як створення фонду для інституції, якою вона дорожила і в діяльності та розбудову якої планувала включитися.

Управа УМ очікувала часу, коли Оленка зможе звільнитися від інших своїх громадських зобов'язань, щоб присвятити себе більше розбудові Музею. У трагічному випадку Оленка відійшла від нас на 36-ому році життя. Пам'ять про неї як надзвичайно шляхетну й мудру особу живе в усіх, хто мав щастя її знати.

Фонд не заступить Оленки, але він утримуватиме її ім'я, як приклад для майбутніх поколінь.

День Українського Музею у Клівленді

У жовтні минулого року у Клівленді відбувся день УМ, який улаштувала Управа Округу Союзу Українок в Огайо. Був полуденок у модерному готелі Гарлі, під час якого промовляв д-р Богдан Цимбалістий, голова Управи УМ. Він говорив про теперішній стан Музею і накреслював плани його діяльності на майбут-

не, закликаючи підтримати Музей морально та матеріально.

Потім відбувся розігринг льотерії — розіграли картинку, яку подарувала мисткиня Ака Перейра з Трой, Огайо. Присутні набували каталоги з виставок УМ. Чистий прибуток з імпрези — 1,550 дол.

Каталог виставки „Історія Української Імміграції в Америці“

Каталог містить такі рясно ілюстровані розділи: Історичні шляхи українців в Європі, Історичні шляхи українців в Америці, Церковне життя, Діяльність братських союзів, Політична діяльність, Українська преса і видавнича діяльність, Українсько-американські жіночі організації, Підприємства, кооперативний рух, Професіоналі, В обороні Америки, Від покоління до покоління (школи і молодіжні організації). Також вклю-

чено вибрану бібліографію. Є два видання Каталогу — українською і англійською мовами. До Музею надходить багато замовлень на Каталог, з Північної Дакоти їх надійшло 20, чимало було з Пенсільванії.

Ціна Каталогу 12.50 дол., поштові видатки: 3-тя класа 1.75 дол. 1-ша 2.75 дол. При замовленні зазначте яку мовою бажаєте придбати каталог: українською чи англійською.

Дискусія про тенденції розвитку української громади в Америці

Учасники кругової дискусії на тему: „Тенденції в розвитку життя української громади в Америці“. Зліва: Іван Флис, Гелен Петришин, Ярослав Сурмач-Міллє, Франк Сисин, Роман Шпорлюк.

(Фото: Марія Шуст)

Дискусія притягла численну аудиторію.

В зв'язку з виставкою „Історія української імміграції в Америці“, що тепер відбувається в Музеї, 4-го листопада 1984 року влаштовано кругову дискусію на час якої обговорено різні аспекти життя українсько-американської громади.

До участі в дискусії були запрошені українці, народжені в Америці: професор історії Гарвардського університету, Франк Сисин; головний президент Українського Народного Союзу, д-р Іван Флис; художниця Ярослава Сурмач-Міллє і громадська діячка Олена Петришин, меценат українсько-американських культурних установ. Лише один учасник дискусії — професор історії Міннігеського університету, Роман Шпорлюк, народився на Україні, закінчив Оксфордський університет в Англії і Станфордський в Америці.

В дискусії було порушено кілька тем.

Великий інтерес в аудиторії викликало питання про ставлення української громади в Америці до життя на Україні.

Іван Флис сказав, що американські українці повинні робити все можливе, щоб допомогти українцям на батьківщині. Треба дбати, щоб в Америці жила ідея боротьби за визволення України і щоб українська мова тут була живою.

Олена Петришин підкреслила, що американські українці повинні підтримувати свою національну самосвідомість.

Професор Шпорлюк нагадав, що правозахисний рух на Україні зворушив українсько-американські громади, йому приділяють багато уваги, особливо молоді, протестують проти того, що українських правозахисників нищать у радянських концтаборах.

Учасники дискусії також жваво обговорювали питання зберігання в Америці традицій української культури.

Після виступів запрошених учасників кругової дискусії, говорили люди з великою аудиторією.

ВИСТАВКА ПИСАНОК В УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

В суботу, 2-го березня 1985 р. в Українському Музеї в Нью Йорку відкривається щорічна виставка писанок з колекції Музею. Протягом восьми років колекція так збагатилася, що тепер має понад 500 писанок.

Виставку можна оглядати від середи до неділі від год. 1-5 по полудні. Музей буде закритий на Великдень (14 квітня 1985 р.) У зв'язку з виставкою, заплановано в Українському Музеї заняття з писанок писанок для дітей і дорослих. Вчитимуть досвідчені писанкарки, вживаючи до цього яйця, кістку і різні фарби.

Зайняття для дітей (від 12 до 16 років) відбуватимуться в суботу, 9 березня і в неділю, 17 березня від год. 10 до 12 год. ранку і від год. 1:30 до 4:30 год. по полудні. Зайняття для дітей безплатні.

Зайняття для дорослих і

родин відбуватимуться в суботу, 16, 23 і 30 березня і в неділю, 10, 24 і 31 березня від год. 9:30 до 12:30 год. ранку і від год. 1:30 до 4:30 по полудні. Оплата за кожне зайняття 10.00 дол.; пенсіонери і студенти від 16 років — 8.00 дол.; члени Музею — 8.00 дол.

Курсанти одержать увесь потрібний матеріал.

Учась в зайняттях тільки за попереднім зголошенням телефоном: (212) 228-0110.

В суботу, 2 березня і 6 квітня від год. 1-5 год. по полудні відбуватимуться покази писанок, які проведуть досвідчені писанкарки. Також буде показаний фільм Славка Новицького „Писанка“.

Вступ: 2.50 дол., члени Музею, пенсіонери і студенти 2.00 дол., діти до 12 років безплатно.

Оплата зайняття і показів писання писанок включає вступ до Музею.

ВИДАЄ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Редагує Комісія Преси і Публікацій
Адреса: 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Вісті з ЗУАДКомітету

Філадельфія, Па. (О.Т.). — Беручи до уваги велику жертвенність нашого громадянства у ЗСА, яка є виявом ширшої турботи про долю потребуючих українців у широкому світі, будемо періодично поміщувати в нашій пресі важливіші інформації про діяльність ЗУАД К-у. Його допомогли акції, списки жертводавців (понад 100 дол.), план праці на майбутнє, розподіл пожертв та військові з цікавою перепискою. Відомості про менші дані по кінець серпня 1984 року є в „Ювілейних Нотатках“, що вийшли друком у 40-річчя ЗУАД-у, а всі пізніші з'являються у звіті Екзекутиви на найближчих Загальних Зборах у листопаді ц.р.

Огляд харитативної діяльності ЗУАД-у за 1984 рік

Подасмо короткий огляд допомогових акцій з загальних фондів ЗУАД-у, а поминаємо фонди зі спеціальним призначенням, улюбленими на окремих контактах нашої установи, як пожертви на потребуючих українських дисидентів за кордоном, на лігу проти знешчавлення, на сироти в Бразилії, на українську церкву в Криниці, на українських інвалідів-комбатантів, пожертви товариства лікарів у ЗСА на лікарів біженців тощо.

Приходи: вкладки активних членів — 3,565 дол.; вкладки спонсуючих членів — 210 дол.; загальні пожертви включно з датками на наших вітківців з Польщі — 41,765 дол.; Коляда 1983-84 — 14,187.50 дол.; Писанка — 11,158 дол. на потерпілих від повені в Бразилії — 5,465 дол. Разом: 76,350.50 дол.

Розходи: допомоги готівкою — ЗСА — 12,954 дол.; Бразилія — 2,600 дол.; Польща — 3,845 дол.; Австрія — 5,950 дол.; Німеччина — 2,350 дол.; Люксембург — 300 дол.; різне — 150 дол.; дотатки — 790.07. Разом: 32,939.07 дол. Висилка пачок: Бразилія 177, поштова оплата — 6,744.80 дол.; Польща 225, поштова оплата — 5,190.33 дол.; інші комуністичні країни 30, поштова оплата — 18,772.44 дол.; Австрія 3, поштова оплата — 94 дол. Разом — 30,801.57 дол. Розходи готівкою та на оплати пачок разом — 63,740.64 дол. Надвишкою приходу покривається адміністративні видатки, удержання Європейського Представництва в Німеччині і т.п.

План праці ЗУАД-у на 1985 рік

Екзекутива ЗУАД-у на своєму засіданні 15 січня ц.р. затвердила наступний план праці на біжучий рік: Січень: закінчення збірки на „Коляду ЗУАД-у“, розпочату в грудні 1984 року. Лютий: перегляд відомостів ЗУАД-у Контрольною Комісією нашої установи та державними чинниками. Березень: засідання Ради Директорів ЗУАД-у. Квітень: збірка на „Писанку ЗУАД-у“. Травень: поїздка до Вашингтону для пологдження рестарту ЗУАД-у. Народи українських допомогових організацій ЗСА за ініціативою ЗУАД-у. Червень: панель для ширшого громадянства п.п. „Заходи дії ЗУАД-у для допомоги потребуючим українцям у розсіянні“

— Екзекутива ЗУАД-у, Липень-серпень: вакаційний період. Канцелярія пологджує поточні справи в порозумінні з Головою ЗУАД-у. У важливих справах може бути скликано додаткове засідання Екзекутиви ЗУАД-у. Жовтень: зустріч для координації клітин Суспільної служби (ветерани Ук раїнської Шалниці, УОКЦентер), допомогового сектору СВА, УЗХ, ОЖ ОЧСУ, Комітету Оборони Національних і Людських Прав України, Ліги проти знешчавлення та інших. Зустріч Екзекутиви ЗУАД-у з членством місцевого відділу Українських Сеньйорів з метою одержання від них ділової допомоги в деяких акціях ЗУАД-у. Листопад-грудень: Загальні збори ЗУАД К-у та вибір нових керівних органів на три роки. Грудень: збіркова акція на „Коляду ЗУАД-у“ в 1985 році.

Поштова скринька ЗУАД-у

Поміщуємо деякі листи або вийнятки з них, що надійшли до ЗУАД-у з різних країн:

Австрія, Ст. Георген, 5-го грудня 1984 року. Від імені 13-ти осіб Ст. Георген, що становлять частину групи з 57 осіб, які до цієї пори живуть в Австрії, щиро і щиро дякують за фінансову допомогу, яку у Вашому імені виплатили нам в останніх числах д-р С. Накловичу сумі 500 американських доларів для виїжджаючих до Америки, 300 ам. дол. для виїжджаючих до Канади та 4 особи одержали допомогу в сумі 1,000 американських доларів.

Радісний свят Різдва Христового та багато сил, витривалості і успіхів в особистому житті і в праці на благо народу в 1985 році бажають емігранти зі Ст. Георген.

13 підписів.

Австрія, Відень, 23-го грудня 1984.

Родина українських вітківців з Польщі у своєму листі до д-ра С. Накловича сердечно дякує за його допомогу з дотатків ЗУАД-у, зокрема в часі 5 важких операцій, які пройшли у віденській лікарні дружина: „Ми мали щастя з Вашою допомогою багато скористати. За це щиро і щиро дякуємо.“

Про нашу подяку прошу повідомити Президію ЗУАД-у.

Австрія, Відень, грудень 1984.

ЗУАД хіба не буде гніватися, що я Ваш чек на 100 дол. подарувала молодій родині. Вони сподіваються дитинки кожної хвилини і свій виїзд мусіли відложити аж дитини приїде на світ і буде мати 1-2 місяці. Вони насправді дуже потребують. Цією і шаную Ваш жест відносно мене, але мені жалко тих людей, що саме це переходять, що і ми колись.

Бажаю веселих і щасливих Свят! Христос Родиться!

Христя Старух

Христя Старух дбайливо опікується українськими вті-

качами і за це називають її „Мамою вітківців“. Різдвяний дарунок від ЗУАД-у, призначений для неї, передав українській родині.

Австрія, Відень, 15-го січня 1985.

Повідіду на останніх 1,000 дол. дотатків від Вас вишлемо у найближчих днях. Про стан вітківців в Австрії на 1-го січня 1985 року залучено список 43 осіб. В Ст. Георген ми влаштували вітківцям 6-го січня Святу Вечерю, що її благословив о. Дашковський, а у Відні 13-го січня з благословенням о. Дзєровича. Одна пара одружилася, а в другій народилася донька. Ще раз дякуємо Вам за поміч, бажаємо успіхів та щиро вітаємо.

Д-р С. Наклович, представник ЗУАД.

Бразилія, Прудентопіль, 4-го грудня 1984.

Оцим повідомляю, що одержав 17 нових пачок з добрим і практичним одягом, за що найширше дякую. Признаю, що надіслані Вами речі, особливо перед Різдвом, а великою поміччю для наших людей, бо час переднівку (щойно засіви доспівають), як рівно ж неймовірна дорожечка росте прямо з кожним днем. Все число на Вашу щедру співпрацю.

Остаюся з глибокою пошаною, признанням і св. молитвами!

о. Петро Бальсар, ЧСВВ.

Бразилія, Різдво, 1984.

З далекої Бразилії шлемо щирий привіт. Хай дарі і ласки Божого Дитяти щедри ми струями спливають на Вас і на Вашу Достойну Організацію... Висловлюю нашу вдячність за милостиву пам'ять про потреби нашої Церкви в Бразилії. Згадуємо про Вас при янїї, а головне під час Св. Літургії. Христос Родиться!

Єфрем, єпарх

ЗСА, Філадельфія, 1-го січня 1985.

До Хвальної Екзекутиви ЗУАД-у Шановні Друзі! Прийміть подяку за все, що Ви постійно робили для нас, починаючи з того часу, як ми ще тільки призначувалися до думки про виїзд з дому. Ваша постійна допомога давала нам можливість потроху ставати на власні ноги. І за це ми Вам безперечно вдячні. Та найбільше вдячності Ваша установа заслуговує за те, що робите для українства в усьому світі.

З вдячністю та бажаннями успіхів.

Ніна і Святослав Караванські

Італія, Рим, 16-го січня 1985

Минулого року ми заопікувалися 9-ма молодими українцями, біженцями з Польщі, і дали їм приміщення та утримання в Патріаршому дворі і лікарське забезпечення. Ми були вдячні за Вашу фінансову допомогу для них... Згадали бже і зробили старання, щоб емігрувати з Риму до Канади.

Модимо Новонародженого Христа ласк і благословення у Вашій благородній і харитативній праці й остаємось з належною пошаною!

о. Іван Хома

ЗУАД негачині вислав до Риму початкову допомогу в сумі 200 дол.

Від 40 років ЗУАД кожноразу спливає з щирою допомогою всім потребуючим українцям без різниці їхніх релігійних та політичних переконань і таким, згідно з традицією, він лишиється й на майбутнє, щоб мати довіру серед українського жертвенного громадянства та бути надією для братів і сестер, яким не усміхнулася доля.

Як відомо, у діяльності існує цілий ряд танцювальних ансамблів, які своєю діяльністю пропагують українське танцювальне мистецтво й тим інформують чужинський світ про українську культуру. Поміж десятками а то й більше сотнями таких ансамблів на особливу увагу заслуговує танцювальний ансамбль Степана Чупляка з осідком у Нотінгтамі, у Великій Британії. Це можливо один із наймолодших танцювальних колективів, бо існує він всього п'ять років. За цей порівняльно короткий час він зміг вийти на одне із чоловічих місць поміж подібними українськими колективами та вже може похвалитися успішними виступами у Ірландії, Швейцарії, Голландії, Іспанії, Франції, Бельгії та десятках виступів у Великій Британії.

Що ж є причиною такого успіху? Інтенсивна праця, добре планування, великий ентузіазм усіх членів, а особливо його керівника і основоположника Степана Чупляка, добра хореографія, гарні строї, строга дисципліна та поглиблена внутрішня атмосфера, яка сприяє усім вимогам.

Ансамбль нараховує 50 танцюристів, з яких улюблених є 25-членна оркестра, а разом із допоміжними позакулісними особами, як от упорядник гардеробу, техніки від освітлення і звуку, гримувальники, водії двох малих автобусів і т.п., то разом можна нарахувати коло 90-ти осіб. Як бачимо, йдеться про великий ансамбль та значну організацію.

Керівник цього колективу С. Чупляк, народився в Англії тому 34 роки. Мати його німецького походження, батько українець. Уже з молодих літ він відчував любов до українського народного танку та з великим ентузіазмом ходив на проби танцювальної школи, яку заснував балетмайстер і хореограф св. п. Петро Дністровик. З початком 50-их років майстер Дністровик заснував у місті Манчестері школу народного танку, а при ній—танцювальний ансамбль „Орлик“, який і дотепер існує під керівництвом його учнів Дмитра Паралюка та Марії Бабич. Із цього першого ансамблю вийшли не одні добрі танцюристи, а між ними С. Чупляк. Варто згадати, що крім виступів із „Орликом“, С. Чупляк, між іншим, виступав декілька років по різних країнах світу із відомою в той час професійною групою танцюристів і музикантів „Кубанськими козаками“. Ці й інші виступи багато допомогли С. Чупляку пізнати і добре засвоїти собі техніку

Танцювальний ансамбль Степана Чупляка

Танцюристи ансамблю С. Чупляка, 1984.

не лише танцю, але й цілу структуру танцювального ансамблю. Останніми роками він вже не задовольняється цими виступами, бо його думки і „серце в ногах“ були спрямовані на створення свого власного колективу, що він і зробив п'ять років тому.

Від самого початку він ставив великі вимоги до своїх танцюристів. Вимагав шкільної освіти, дисципліни, довгих інтенсивних занять та точності, а одночасно поставив перед собою ясну та специфічну ціль: пропагувати у світі українські традиції і культуру у формі танцю, пісні та музики. Степан Чупляк по професії учитель математики в одній із шкіл Нотінгтаму, а маючи багато знайомих учителів англійців, зміг їх переконати у тому, щоб вони побачили українські народні танці. Так почалися часті виступи ансамблю по різних англійських школах. Це мало подвійну користь: пропаганда українського танку та форуми для вербування танцюристів до ансамблю. Під сучасну пору майже 30 відсотків членів ансамблю—це чистокровні англійські хлопці і дівчата, захоплені красою українського танку та музики. Це, між іншим, також один із фактів, який допомагає тому, що Управа Нотінгтаму швидко і щиро одностайно вважав і вважає цю групу танцюристів до ансамблю. Під сучасну пору майже 30 відсотків членів ансамблю—це чистокровні англійські хлопці і дівчата, захоплені красою українського танку та музики. Це, між іншим, також один із фактів, який допомагає тому, що Управа Нотінгтаму швидко і щиро одностайно вважав і вважає цю групу танцюристів до ансамблю.

Під сучасну пору майже 30 відсотків членів ансамблю—це чистокровні англійські хлопці і дівчата, захоплені красою українського танку та музики. Це, між іншим, також один із фактів, який допомагає тому, що Управа Нотінгтаму швидко і щиро одностайно вважав і вважає цю групу танцюристів до ансамблю.

Під сучасну пору майже 30 відсотків членів ансамблю—це чистокровні англійські хлопці і дівчата, захоплені красою українського танку та музики. Це, між іншим, також один із фактів, який допомагає тому, що Управа Нотінгтаму швидко і щиро одностайно вважав і вважає цю групу танцюристів до ансамблю.

різних районів України. Ці костюми—це один із додаткових атрибутів колективу, який мистецьким рівнем своїх виступів по великих театрах та фестивалях у Європі у присутності тисяч глядачів зміг показати такий рівень аматорського ансамблю, який майже досягає професіоналізму.

Сучасний репертуар колективу—16 танців і декілька інструментальних та інструментально-вокальних творів. Сюди входять загально відомі—гопак, коломийка, „Аркан“, „Рукоділля“, „Горлиця“, „Запорожець“, „Шевчак“, „Дуб-дуба“ і т.п., а також оригінальні танці хореографії Степана Чупляка, який весь час удосконалює і поширює свій репертуар.

Після 14-місячної інтенсивної підготовки, тобто від початку 1980 року до початку 1981 року ансамбль дав декілька виступів місцевого характеру, які пройшли з успіхом та послужили досвідом для перевірки та координації цілої програми. Після цього прийшла велика проба—перший виступ на Міжнародному фестивалі у Мальові, Ірландії, у якому взяли участь народні ансамблі Канади, Бельгії, Індії, Голландії, Люксембургу, Ірландії та України.

Перед виступом усі учасники йшли походом через містечко, де мали виступити. Зодягнені у свої барвисті строї, українську групу провадив С. Чупляк, який високо тримав у руках синьо-жовтий прапор, який від того часу дотепер супроводжує цей ансамбль на всіх його виступах. Цей перший виступ пройшов з великим успіхом, що підтвердила місцева газета „Ехо“. У подібному фестивалі у місті Коб у Ірландії

длі часопис „Корк Екзамінер“ від 27-го липня 1981 р. писав, що українці завоювали серця глядачів. Публіка домагається повторення. Запрошення для ансамблю після цих успішних виступів стали надходити, і черговий виступ у Міжнародному фестивалі відбувся у місті Сидмоз, у Південній Англії, про що згадував місцевий часопис „Сидмоз Геральд“, назвавши виступ української групи чародійним, а присутність на фестивалі фільмова екіпа БіБіСі зняла на плівку всю програму та передала через свою мережу цей концерт.

Це була надзвичайна реклама, що принесла нові запрошення на різні виступи, з яких варто згадати важливіші, як ось у Міжнародному фестивалі у Аннемас (Женева) у Швейцарії, де ансамбль одержав нагороду-відзначення „Гранд Прі Рон“ як найбільш динамічний колектив. Виступ у великому королівському театрі Нотінгтаму пройшов із великим успіхом, про що писала місцева газета „Нотінгтам Івнінг Ньюз“.

„Утрехт-Ньюблэд“ 25-го січня 1982 року приніс рецензію музичного критика Вім Ненк Бакеера, у якій читасмо: „Понад 2,200 присутніх у великій залі „Музикентрум“ були свідками грандіозного вечора фольклору, стоячих овацій ентузіастичної публіки, яка викупила на місяць перед концертом усі квитки на цю імпрезу, що відбулася з участю Візантійського хору під керівництвом д-ра Мирослава Антоновича, ансамблю Степана Чупляка та Володимира Луїса, тенора і бандуриста“.

Про виступи С. Чупляка у Франції з захопленням писали часописи, що глядачі у Міроман та Савіні побачили чар українського танку, що українці показали винятковий талант, високий хореографічний рівень та майстерність виконання, пов'язану із великою грандіозністю. Величезна зала „Пале де Конгрес“ була вщерть виповнена.

Численні англійські часописи усі похвально писали про різні виступи ансамблю та майже в унісон підкреслили граціозність дівочих танців, подиву гідну енергійність хлопців, милозвучність українських мелодій, добре виконуваних оркестром, якого провадив певний час Мирослав Скалліс, а тепер Стефан Семаніч. Іспанська преса подала багато світлин та похвальних рецензій на виступи ансамблю в липні 1983 року у Більбао у театрі „Камоес Елізеус“ та у місцевостях Фадурта та Лісоа й Португалії.

До подібних успішних виступів треба зарахувати виступ українського танку і пісні у престижній концерт-

ній залі „Конференс Сентер“ у Гаррогейт у Північній Англії. 2200 глядачів мали нагоду подивити цей виступ. Кожну точку публіка супроводжала довгими оплесками. Контакт між виконавцями і публікою був надзвичайний. „Нотінгтам Трейдер“ (23-го травня 1984) та „Івнінг Пост“ (29-го травня м.р.) писали про надзвичайно дисципліновану мистецьку одиницю, яка блискуче показала народну культуру України.

Цей важливий виступ відбувся з нагоди відзначення 700-ліття міста Нотінгтаму. Спеціальний комітет відзначив цей ювілей цілим рядом цікавих імпрез у тому вечором української пісні, танку та музики у великій королівській залі. До речі, варто згадати, що не третій черговий виступ ансамблю у цій престижній театральній залі за останні два роки. Згаданий рецензент „Нотінгтам Івнінг Ньюз“ підписаний ініціалами Р. П. зробив таке заключення:

„Перед нами цілювадна справа українських танців група молодих ентузіастів із зростаючою міжнародною репутацією, нас захопила і насолодила! На нашу думку, цей театральний критик правильно схватив реакцію англійської публіки на виступи ансамблю. Ці успіхи додають охоти до дальшої праці, а перед усім до підготовки до великого концертного турне у Канаді і ЗСА, запланованого на листопад 1986 року.“

Степан Чупляк, а також його дружина Марія, яка виступає в ансамблі, талановиті солісти, зміла адміністрація—це запорука дальших успіхів ансамблю, перед яким відкриваються великі можливості. Великий театральний зал, міжнародні фестивалі—це найкращі форуми для розвитку української культури. С. Чупляк та ансамбль, який носить його прізвище, гідно репрезентує це мистецтво у Європі, а згодом, можливо й на інших континентах (своїми виступами, а також гарно виданою, багатою на інформацію брошурою англійською мовою про історію та традиції українського танку він ширить добру і корисну працю та славу про цю талановиту українську культуру на поселеннях, а одночасно здійснює свою ціль: пропагувати у світі традиції культури у формі танку, музики і співу. Побажаймо цьому молодому ансамблю багато нових виступів та ще більших успіхів у майбутньому.

Володимир Луїс

Золотий ювілей подружжя Михайла й Анни Куриляків

Михайло й Анна Куриляки.

У суботу, 17-го листопада 1984 року, сповнилося 50-річчя подружжя Михайла й Анни Куриляків, власників „Стар лайт“ мотелю в Кергонконі, Нью Йорк та активних членів парафіального й громадського життя. Це родинне свято відзначили М. й А. Куриляки Молебнем і відновною обітницею, що її провів парох о. д-р Вошолшин, та товариською зустріччю в Касино, на яку прибули рідні, приятелі й знайомі з Торонто, Чикаго, Гартфорду, Філадельфії та, самозрозуміло, з Кергонкону.

Хоча панство Куриляки поселилися у Кергонконі шойно сім років тому, вони сьогодні добре відомі українській та американській кергонконській громаді. Михайло Куриляк є головою Українського Патріархального Товариства, членом Комісії Патріаршого Фонду Товариства Св. Софії та керівником збірки на цьому терені. Він також бере участь у праці американського товариства сеньйорів та в Республіканській партії.

Зацікавлення громадським справами винесло панство Куриляки з дому. Живучи в Любіні Малім, повіт Гордонок, недалеко Львова,

як більшість тоді молодих людей, жваво цікавилися проблемами, що нуртували серед української молоді довосної Галичини. Релігійне виховання, що його вони одержали від своїх батьків, тримало їх ціле життя при українській Церкві, чи то в церковному хорі, чи то допомагаючи святе-

никам на еміграції в Європі та після приїзду до Америки. Головну частину свого життя на поселенні в Америці панство Куриляки провели у Філадельфії, де жили й працювали аж до еміграції, включившись при тому активно в громадське життя.

З приїздом Блаженнішого Патріарха Йосифа до Риму, обоє, Михайло й Анна Куриляки, беззаперечно стали на патріархальній платформі, підтримуючи усі ідеї та задуми Патріарха Йосифа. А були це важкі часи. Брак розуміння серед своїх людей, підшепти й інтриги чужих, що користали з незнання, неопіформованості, байдужості чи самособіпських амбіцій, тих, що в той час стояли у провіді громадсько-церковного життя. Хто був у той час у Філадельфії, завжди бачив панство Куриляків на сходинах і вічах Патріархального Товариства, в підготовці та в перших рядах демонстрацій за права нашої Церкви, що це у Філадельфії, Вашингтоні, чи деінде. Вони їздили кількаторно до Риму з нагоди посвячення св. Сергія і Вахси, святкового Року, синодів і т.п., завжди, щоб звеличити святкування, що їх запланував Блаженніший Патріарх Йосиф. Бувало, довгими годинами треба було продавати жетони, картки, книжки під іншими церквами, збирати гроші на Служби Божі чи Патріарший Фонд. Все це вони робили жертвенно і радо. А вже найбільше зрозуміння і допомоги виказали вони в часі старань за набут-

тя дому Товариства св. Софії на Філію УКУ у Філадельфії, а після того працювали без жодної винагороди довгими-довгими днями. Невпоною була б ця коротка згадка про панство Куриляків, якщо б з нагоди їх ювілею не згадали, що, крім своєї праці, ці наші щирі, віддані патріархальним пожертвували,—поміняючи менші пожертви,—вже три рази по 1,000 доларів на Патріарший Фонд Товариства Святої Софії. І саме з нагоди золотого ювілею свого подружжя, Михайло й Анна Куриляки знову склали 1,000 доларів на Патріарший Фонд. Ця їхня остання жертва тим більше важлива, бо вона виплинула вже після відходу у вічність основниці Т-ва Св. Софії, Блаженнішого Патріарха Йосифа. Цей їхній щедрий дар вказує на велике розуміння справи та відданість ідеї Патріархату, яка є життєвою konieczністю Української Католицької Церкви й народу.

Дай, Боже, панству Курилякам ще много щасливих і радісних літ та сил до дальшої праці, бо „жива велика а женців мало“.

Р. Н.

100! УВАГА! СОНЕТИ

авторства ОСТАПА ТАРНАВСЬКОГО під назвою

СОТНЯ СОНЕТІВ

Об'єднання Українських Письменників „Слово“ видає 1984 року книжку поезій

Книжечка більша за кишеньковий формат, тверда обкладинка

100 сонетів — 100 сторінок, про минуле, сьогоднішнє і майбутнє та віра в присвятам

Ціна 10.00 дол. з пересилкою

Замовляти: SVOBODA BOOKS, INC. 30 Montgomery Street, N.J. 07

Почати зі стейту Нью Джерсі при замовленні книжок зобов'язані додати до відповідної суми ще 6% ставкового податку.

Чи Ви зложили вже свій даток на УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ ФОНД у 1985 році? ВИШЛІТЬ ЙОГО НЕГАЙНО!

UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL,
P.O. Box 1709, New York, N. Y. 10009

УВАГА ПЛАСТУНИ!

КПС — Німецька організація в Австрії біля Зальцбурга
ПЛ. ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ ТАБІР
від 30-го БЕРЕЗНЯ до 8-го КВІТНЯ 1985 р.
КПС-ЗСА організує пластуни охочих взяти участь в таборі під проводом пл. сен. Н. САМОКІШ
• Подорож з повною оплатою поїзду вноситься \$656.00
• Зголошення приймається до 28-го лютого 1985 р.
• За інформацією звертатися до станиці й до Н. Самокіш, тел. (212) 460-9548 ввечері і в день (212) 673-9530.
Кр. Пл. СТАРШИНА

ВІДОЗВА

ДО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТВ'ЯЗНИВ
НІМЕЦЬКИХ ТЮРЕМ І КОНЦТАБОРІВ

У 1985 році в травні мінає 40 років від закінчення Другої світової війни та виходу на волю з німецьких тюрем і концтаборів українських політичних в'язнів. Українські політв'язні потрапили до німецьких тюрем і концтаборів за те, що в такий чи інший спосіб відстоювали, будучи на волі, право українського народу на людське вільне, державне життя на своїй суверенній землі.

Багато наших друзів і подруг потрапили в руки ворога, але не всім тим, що були арештовані, або каралися по тюрмах і концтаборах, пощастило пережити фізичні знущання, матеріальну нужду й духовне гноблення і приниження у німецьких тюрмах і таборах смерті; багато з них залишилися там навіки — вилуждені, замучені, спалені в крематоріях...

Багато з них, що пережили страхіття німецьких тюрем і концтаборів, опинившись у вільній Україні, не тільки жили на волі, з честю і гідно продовжували та продовжують боротьбу українського народу за волю.

Після 40 років туги й змагань на волі, небагато вже з тих наших друзів і подруг, що їх не знищили німецькі млини смерті, залишилися у живих; багато з них відійшло у вічність.

На жаль, і сьогодні, після 40 років, ідеї, за які ми тоді боролися, ще не здійснені й мета нашого життя ще не досягнена. З того приводу наші змагання все ще такі самі, як 40 років тому, й багато з нас у міру своїх сил і спроможностей стараються ці завдання реалізувати й здійснювати.

Маючи на увазі новий підрахунок нашого стану після 40-ка років нашого виходу з німецьких тюрем і концтаборів, та враховуючи різні можливості й потреби нашого організованого виступу тепер і в майбутньому, ми відновили Комітет Українських Політичних В'язнів у Канаді, який був заснований в 1948 році у Вінніпегу. Хочемо ми навізати контакти зі всіма колишніми українськими політичними в'язнями німецьких тюрем і концтаборів. Тому прохасмо прислати нам короткі дані про себе: ім'я і прізвище, дата і місце народження; дата арешту; в яких тюрмах і кацетах ви перебували і коли були звільнені.

Нашим завданням є — гідно відзначити 40-річчя нашого виходу на волю — „F Day“ (Freedom Day) подібно, як минулого року відзначувалося в Нормандії „D Day“.

Нашим бажанням є поїхати до Європи та відвідати місця нашої муки та страждань, як Дахав, Берген-Бельзек, Бухенвальд, Дора, Ашвіц, Гросс Розен, Мавтагвен Ебензе та інші, щоб зложити поклін тіням спалених у крематоріях і замучених наших подруг і друзів. Ми хочемо засвідчити перед світом і наші голокості! Відбути Конгрес політв'язнів. — Вилати документальний збірник про те, як німецькі нацисти переслідували і нищили українців. Це є наші пропозиції. А яка ваша думка, дорогі подруги і друзі? Які ваші поради? Відгукніться!

За Комітет
Українських Політв'язнів
у Канаді:

д-р Михайло Марунчак — голова
о. ред. Семен Іжик — секретар
Теодор Хімко, ред. Петро Башук,

д-р Роман Малащук, інж. Василь Безхлібник — члени
Наша адреса: Committee of Ukrainian Political Prisoners, 418 Aberdeen Ave., Winnipeg, Man. Canada R2W 1V7.

З життя Клубу ім. І. Мазепи в Лондоні

Клуб ім. І. Мазепи в Лондоні, Онтаріо, влаштував бенкет з участю представників уряду місцевого і провінційного, для того, щоб зібрати гроші для Клубу. Бенкет відбувся у залі Українського Центру.

В 6-й годині вечора зала заповнилася членами Клубу, прихильниками з Лондону і околиць. За головним столом засіли гості: Гордон Вокер від провінційного уряду; Грант Голпрофт з дружиною від міської управи Лондону, громада білорусинів представила була д-ром Борисом Д. Рагулю.

Відкрив гостину, привітавши гостей, голова корпорації Золотий вік ім. Івана Мазепи Герман Сав'юк, який передав ведення програми молодому архітектору Миколі Василькові.

Після представлення гостей говорив Г. Вокер, який із присмерком здивування констатував факт, що число членів Клубу за два роки зросло із 8-ми осіб до 120. Такий ріст членства і зацікавленості Клубом має велике значення, щоб отримати коштів від уряду для

побудови помешкань для сеньйорів.

Від міської управи привітав присутніх Г. Голпрофт і побажав даліших великих успіхів у праці. Доктор Б. Д. Рагуля, великий приятель українців, високо оцінив настирливість, працьовитість і організованість українців Лондону.

Останнім говорив М. Василько, докладно пояснивши легальний аспект фінансування будови житлових помешкань для сеньйорів.

Після всіх промов присутні смакували вечерю-буфет, яку приготувала головна кухарка Клубу Олександра Тищенко з допомогою вибраної нею групи жінок.

Головним промовцем був п. Тутецький із Ст. Катерини. Художню частину приготували хор Клубу під керівництвом Орисі Егмантраут, танцювальна група СУМ-у „Золота пшениця“ та подружжя Мазуркевичів, відомі в Лондоні скрипалі. Всіх виконавців публіка нагороджувала довготривалими оплесками.

Молодечка танцювальна

Не раз можна почути нарікання, що знову цієї суботи чи неділі маємо декілька імпрез, що варто було б мати подвійне число субот чи неділей, щоб мати змогу не відбавити двох імпрез у той самий час. Хтось може подумати, що зацікавлення імпрезами є таке велике, що зацікавлені „бігають“ від одної до другої, щоб виконати свій громадсько-політичний обов'язок.

Такої ситуації тепер вже не існує, натомість громадяни звертають щораз більше уваги на вартість імпрез. Патрістичність якоїсь імпрези не завжди є запорукою чисельної участі.

В останньому числі Чикаго зауважується посилену активність жіночих організацій, з цікавими, не стандартними імпрезами. Ще так недавно відбулася чудова імпреза „На княжому дворі“, а в неділю, 18-го листопада 1984 року в залі підсобором сав. Володимирів і Ольги, заходами 101-го Відділу Союзу Українок влаштовано виставку народної нощі Яворівщини.

Сам показ не був би нічим особливим, бо подібних виставок було в Чикаго вже багато. Особливим був той показ тим, що походив із приватної збірки панства Демусів із Мокена, Іллі., а ще більше особливим був він своєю чуттєвістю, може, й ностальгією за рідним, за минулим.

Д-р П. Демус, який походить із Яворівщини, також виступав на тому показі і, напевно, презентуючи одяг статечного господаря, лінув думками до рідного села, до батьківської хати, ввижалися йому батько, мати, найближча родина, пригадував собі „робітню“

ПРЕЗИДЕНТ СІРІЇ Гафез Ассад був перемобований на чергову семінарію каденцію у загальних президентських виборах, які відбулися там в неділю, 10-го лютого ц.р. Він був єдиним кандидатом на це становище, а потім заперив йому далішу диктаторську владу у цій країні, яка вирішила частинно пов'язати свою долю із Совєтським Союзом, який доставляє їй нову модерну зброю та інші військові матеріали. Політичним передвиборчим гаслом президента Г. Асада було: „Боротьба проти імперіалізму і сіонізму“. Це багатомовне політичне гасло говорить само за себе, — кажуть політичні спостерігачі.

Відбувся показ народної нощі Яворівщини в Чикаго

тих строїв, згадав тих народних сільських мистців, що уміли створити такі шедеври народного мистецтва. Хто був на тому показі, напевно, відійшов із вдовolenням, що не оминув такої культурної імпрези.

Вміла організація імпрези — це запорука успіху. Продумана програма — це запорука вдовolenня глядачів. Організатори мусіли вжитись у зміст імпрези, щоб передбачити, яке зацікавлення вона викличе у глядачів. Присмерком було спостерігати, як членкині 101-го Відділу, які дуже мало або й зовсім не пам'ятають Рідний Край, моделювали строї Яворівщини чи показували зацікавленим гостям красу вишивки та доморобної спідниці. З присмерком слід підкреслити, що вся імпреза була докладно обдумана і з прещією проведена. Заслуга у тому В. Демус, яка „пристала“ до Яворівщини, ще й включила до неї нові посвоячення з родиною Демусів. В. Демус розпочала програму археологічно-історичним проходом по Яворівщині, представивши в дуже популярний спосіб минуле. Вечір-показ відкрила голова 101-го Відділу Дарія Гіряк, яка привітала гостей і виконавця показу.

Пояснення всіх строїв дала невістка панства Демусів Ірина Трошук-Демус, яка дуже гарно, зі зрозумінням пояснила не тільки поодинокі строї, але й техніку виробу частин жіночого вбрання, способу „малювання“ взорів на домотканому матеріалі.

У показі брали участь також і діти у дитячих яворівських строях. Цілий показ пройшов успішно. Діти, союзнянки й чоловіки, які

моделювали строї Яворівщини, робили це з великим зрозумінням важливості цієї імпрези. Напевно, не було на залі нікого, що не подивлявся би цей мистецький показ. Насильне нищення більшовицьким окупантом української культури, мистецтва, ставить нам важливе завдання — якнайбільше збереження наших скарбів у вільному світі.

Гарним і культурним доповненням до цієї імпрези був виступ танцювальної групи „Громилиця“.

Декотрі українці, як наприклад, п-во Демуси, люблять у зразках народного мистецтва, зберігають його як рідниний клейнод, з думкою передати їх молодшому поколінню. Ті, що не мають кому передати цих скарбів, повинні прикрасити їх у наших музеях.

Весь дохід із цієї виставки — 750 доларів, 101-й Відділ СУА призначив Українському Музеєві в Чикаго. Присутні оплесками привітали повідомлення про це Дарія Гіряк, голови

101-го Відділу, а присутній на імпрезі директор Музею мгр Е. Басюк прийняв жертву і склав ширю поляку в імені дирекції Музею.

Слід звернути увагу ще й на те, що присутнім, які сиділи за столами, після імпрези діти союзнянок приносили перекуску і каву. Це є дуже похвально, що молоді в заранні привчаються до громадської праці. Зорганізоване жіноцтво Чикаго в останньому часі влаштувало декілька гарних, на високому культурному рівні імпрез. Нові ідеї, а головне якість їх, притягають поважає число глядачів.

Треба подякувати 101-му Відділу СУА, що гуртує молоде покоління до зорганізування такої імпрези, родині панства Демусів за таке гарне проведення програми, а присутнім за участь. До успіху цієї імпрези спричинилися також Віра Трошук. Пожертви з імпрези на фонд Музею мали б захопити й інші організації піти їхніми слідами.

Орест Корчак-Городиський

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 3-го лютого 1985 р. з Волі Всевишнього відійшов у Вічність наш Дорогий Чоловік, Батько і Дідусь

бл. п. МИХАЙЛО ПРИТУЛА

уроджений 11-го листопада 1925 р. в селі Вербиця
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відслужено для 5-го лютого 1985 р., в церкві Преображення Г.Н.Х. в Денвер, Колорадо і похоронено на цвинтарі мт. Олівет.

Залишені у смутку:

дружина — МИХАЛІНА
дочка — ЯРОСЛАВА з дітьми ПАВЛО і ЕРИК
дочка — ГАЛІЯ з чоловіком ДЖИММ
внуками ДЖИМІ, МИХАСЬ і ДЖЕНЕФЕР
дочка — ОЛІЯ з чоловіком СТУАРТ і внучка ІРИНКА

Замість квітів родина просить скласти пожертви на будову нової церкви.

Church of the Transfiguration
4100 Shoshone St.
Denver, Co. 80211

У П'ЯТУ, СУМНУ І НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої Дружини, Мами і Бабуні

бл. п. Паніматки ЄЛІКОНІДИ БАЗИЛЕВСЬКОЇ буде відправлена

БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ з ПАНАХИДОЮ

в НЕДІЛЮ, 17-го ЛЮТОГО 1985 р., о год. 10-й ранку
в КАТЕДРІ СВ. ВОЛОДИМИРА, 160 Вест, 82 вул., Нью Йорк, Н. Й.
Просимо про молитви за її душу.

Отець ВОЛОДИМИР — чоловік
ЮРІЙ — син і донька — ІННА з родинами

Ділимось сумною вісткою, що дня 11-го лютого 1985 року, несподівано відійшла у Вічність наша Найдорожча Дружина, Мама і Бабця

бл. п. АННА ДАРМОГРАЙ проживши 62 роки.

Горем прибиті:

муж — ПЕТРО
син — ПЕТРО з дружиною ЛЮДМИЛОЮ
донька — МАРУСЯ з мужем ДМИТРОМ
внуки — НАТАЛКА і ПАВЛУСЬ
мама — в Україні
та ближча і дальша родина в Україні і на поселеннях

ПАРАСТАС буде відправлений в середу, 13-го лютого 1985 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул., Нью Йорк
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в четвер, 14-го лютого в церкві св. Юра, о год. 9:30 рано, в Тіліні Останки будуть перевезені на вічний спочинок на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавид Бруку, Н. Дж.

Замість квітів на могилу Покійної просимо скласти пожертви на виховання священників у Глен Кові.

УВАГА!

ЧИКАГО й ОКОЛИЦІ!

УВАГА!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ЧИКАГІВСЬКОЇ ОКРУГИ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у суботу, 2-го березня 1985 р., о год. 3-й по пол.
в залі дому УНСОюзу 845 Н. Вестерн Аве., Чикаго, Іллі.

Згідно правилника Округних Комітетів, участь в нарадах повинні взяти урядовці Округного Комітету, конвенційні делегати 30-ї Конвенції і по два представники кожного Відділу, а саме:

17, 22, 33, 35, 51, 61, 100, 103, 106, 107, 114, 125, 131, 136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 243, 250, 259, 301, 379, 395, 399, 423, 425, 452 і 472.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття;
2. Вибір Президії для переведення зборів;
3. Вибір Номінаційної Комісії;
4. Відчитання протоколу з попередніх зборів;
5. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії;
6. Дискусія над звітами;
7. Удільнення абсолютної уступаючої Управі;
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії;
9. Слово головних урядовців;
10. Схвалення плану праці на 1985 рік;
11. Річні справи і закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:

Д-р МИРОН КУРОПАСЬ, заступник гол. предс. УНС
Генерал Пашен, заступник гол. предс. УНС
інж. Анатолій Дорошенко, гол. контролер УНС
Гелен Олек-Скатт, голова радна УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Михайло Ольшанський, голова
Зенон Маринець, секретар

МИКОЛА ШЕРБАКА ПАХОЩІ СУЦВІТТЯ ПОЕЗІЇ (1960-1970)

104 сторінки Ціна \$4.75 + 75¢ порто
Мешканців стейту Нью Джерзі зобов'язує 6% стейтвого податку

Замовляти: SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Мистецьке оформлення

ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА

У книжці 16 новел.

Ціна: \$12.00. Пересипка \$1.00.

Мешканців стейту Нью Джерзі зобов'язує 6% стейтвого податку.

Замовляти: SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ПОШТОВА ДОСТАВА „СВОБОДИ“

Від половини грудня 1984 року редакція та адміністрація „Свободи“ має щораз більше доказів та листів від читачів, що доставка поштою дуже запізнюється, а то і поодинокі числа щоденника „Свободи“ пропадають.

Хочемо з притиском ствердити, що спосіб видавання щоденника в нічому не змінився і так як в минулому кожне число друкується в ранніх годинах так, що після полудня є вже на станках і в книгарнях в Нью Йорку. Рівночасно для усіх передплатників доставляють наклад на пошту в Джерзі Сіті, яка міститься в найближчому сусідстві редакції та адміністрації при Монтігмері вул.

З уваги на те, що запізнєння поштової доставки „Свободи“ є спричинене тільки поштовим урядом, головний президент Українського Народного Союзу д-р Іван Філіс виготовив окреме письмо в цій справі, текст якого подасмо вишу.

Закликаємо наших передплатників витягти його і з відповідним супровідним письмом про погану доставку „Свободи“ вислати до свого поштового уряду.

Чим більше таких листів дістануть місцеві поштові уряди, тим більша надія, що доставка нашого щоденника буде краща.

TO WHOM IT MAY CONCERN:

February 1985

This is to certify that "Svoboda" Ukrainian Daily is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association and is delivered to the Main Post Office, Jersey City, N. J. 07302 on a daily basis prior to 4 p.m.

In the event that this newspaper is being irregularly delivered to you, kindly inform your local post office of your dissatisfaction and that you will seek to remedy the situation.

John O. Filis
Supreme President

КАРТИННА ГАЛЕРІЯ УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ ОЛЬГИ СОНЕВИЦЬКОЇ

має нові картини: з Австралії, Парижа, Львова, Відня — Мудрецький, „Никифор“, Кондра, Овсак, — чудова ІКОНА ХОП-ХАР.

Також оказію картини: О. Новаківського і О. Грищенка

Галерія приміщена у Т-ві „Самопоміч“ в Нью Йорку, відкрита щоденно від 10-3 по пол., крім неділі і свят. Всі картини на дотримання сплати.

До співпраці...

(Закінчення зі стор. 2)

Костьол св. Хреста у Вроцлаві.

нам на постійно пивнино.

На все гаразд із сдиною в Польщі української газети „Наше слово”. Комуністичний уряд генерала Ярузельського робить все для того, щоб газета припинила існування. Останні роки вона виходить нерегулярно. Та навіть за „добрих часів” майже ніхто з передплатників не наважувався дати домашню адресу. Тому мешканці нашої парафії адресували газету на Дім українсько-польських відносин, в якому ніколи нічого не відбувалося, і приходили раз на місяць, щоб забрати газету.

Та й Дім цей в незручному місці — далеко від церкви.

Останніми роками в підпільній польській пресі по-являються час від часу статті на українській темі, в яких їх автори закликають до створення спільного фронту боротьби Польщі й України та інших поневолених Москвою народів, бо лише спільна боротьба може привести до незалежності тих народів.

На жаль, від цих слів до діла ще дуже далеко.

Назустріч...

(Закінчення зі стор. 2)

що її підняли б та що трудно в наших умовах організувати таку роботу.

А проте бралися за неї провідники галицького Союзу Українок, цього Піємонта для всього українського жіночого руху на рідних землях і на еміграції. У Нью-Йорку найшовся гурт як „Матірний Союз Українок” і вилонив тоді ідея 70-річчя й 20-річчя (станіславівського конгресу) ювілейною публікацією. Зберігся 8-ми сторінковий концепт тих задумів, п. н. „Пропам'ятна Жінка Книга”, датований у грудні 1954 року. З нього дізнаємося, що перший проект обмежувався до періоду українського жіночого руху перед Другою світовою війною. Згодом це змінило, коли „Союз Українок Канади” рішився на співпрацю. Тоді поділено обов'язки. „МСУ” взяв відповідальність за редакційні матеріали, а СУК мав фінансувати видання. Редакцію обняли Мілена Рудницька й Олена Федак-Шепарович (колишня редакторка „Жінки”, що виходила у Львові 1935-39), а видавничу комісію Ольга Войченко й Наталія Когутська.

Плян книжки поширено на доісторичну й історичну доби („до періоду організованих змагань жіночого руху — це тільки малює частину того, що українська жінка продовжує тисячоліття внесла в культуру свого народу) та на сучасність. Така постановка виникла теж із факту, що на еміграції є достатня кількість визначних науковців (археологів, істориків і т.д.). Детально накреслено кожну з трьох частин: 1. передісторія й матриархат в Україні. 2. Історичні часи до емансипаційних змагань. 3. Жіночий рух і роль української жінки в суспільстві XIX і XX в. Варто б поглянути на ілюстрації такої енциклопедичної книги, що готовилася з передбаченою участю авторитетних науковців, ерудиток...

Як часто в нас було — все розбіглося, як писала колись — Кобринська, „об той марний гріш”. Не вдалося здобути потрібних фондів, а редакція мусіла припинити збирання матеріалів, з яких деякі (статті М. Рудницької) появились в „Проміні”, журналі СУК, що саме почав виходити...

Пройшло вже тридцять років від того нездійсненого задуму, але не чути про подібні спроби, міжорганізаційну з'єднаність для планомірного переведення аналогічної синтези жіночих осягів.

Не йдеться, щоб жити тільки з самого минулого — було б невесело бачити тільки його тіні. А втім,

оглянувшись на пройдені шляхи — побачимо чимало блискучих досягнень у самому тільки українському жіночому руху. То ж годі допустити, щоб всохла безслідно його чудові гілки...

Слаба участь молодих українок у рядах жіночого руху може наводити тривогу. Але ж ця молодь не байдужа, не пасивна — вона навіть амбітна, коли заявляє на греміяльних жіночих зборах, що їхні „проблеми виходять далеко поза жіноче питання”, хоч усі ці проблеми вигідно в ньому вміщуються.

І це не важливе, що молоді не визнають у нас ні важливості, ні далекості жіночого руху. Бо не без слушності кажеться, що революції змінюють тільки зверхні фасади, а зміст залишають. Сьогодні теж можна знайти в пресі приклади колішніх гарячих полемик „за” і „проти” фемінізму жіночого руху. Ба, навіть пишеться про його „смерть”. Але зараз же з'являється репліка: „Фемінізм мертвий? Підійте ж! Він усе живий й житиме, поки жінки не стануть справді вільні й рівні!”

Є теж у цій контрверсії крайній оптимістичний перебільшення, а то й певність, що „наближається епоха жіночої влади”, та що чоловіки назагал не здатні собі справи, як сильний є жіночий рух, як могутній він росте, а то здаються навіть не розумити, чим він є. Бо цей рух уже не є старого стилю „революційним” — з формалізованою ідеологією, яку якась діяльність легко відіє. Жіночий рух, це наче „довільна повинь”, що протікає крізь розпалі мурів, і не має перешкод, щоб проникнути всюди. Всі зрізничовані відлони й суперечливі русла його — однаково заливають перестарілі фортеці.

Поміж сучасними молодими українками не знайти бунтівницького типу Кері Меллер („Сексуальна політика”), ні Селестини Уейр („Влада жінок”), ні інших сучасних радикальних феміністок, реформісток і т.п., що безпощадно атакують цей побудований чоловіками світ — але й наша Марія Башкірцева ще понад сто років тому писала у Парижі дуже офіційно про „фаллократію й фаллократів”...

Те, що буде, може насувати безліч здогадів і перебільшень, ладнати різноманітні фантазії, але знавши достатньо те, що було — немає сумніву, що українки внесуть і свої вартості в цей майбутній жіночий світ.

Бо наше столітнє дерево жіночого руху — з кореня здорове.

Український Народний Союз проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребує студентам на академічний рік 1985-86

Стипендії будуть призначені Комісією УНСОУ студентам визначних університетів і коледжів, які є членами УНСОУЗУ щонайменше два роки, на основі:

- 1 Фінансової потреби;
- 2 Студійних досягнень (оцінок);
- 3 Активності в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головному Канцелярії УНСОУЗУ, слід вносити

до 1-го КВІТНЯ 1985 р., на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

30 Montgomery St. • Jersey City, N. J. 07302

УВАГА! ПОДАВАННЯ НА СТИПЕНДІЇ, ЯКІ НЕ МАТИМУТЬ ВИМАГАНЬ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.

ПРИЙМЕМО НА ПРАЦЮ

IBM System 34,
System 36 operator.

Досвід побажаний. Прийнятий на цю працю переїде вишкіл.

Зголошення:

Український Народний Союз
(201) 451-2200

Пресовий Фонд „Свободи”

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи” і дитячого журналу „Веселка” та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 3

Г. Біч, Гюстон	12.00	Д-р І. Дорожинський, Вудсайд	2.00
Д. Крижановський, Лонг Айленд Сіті		Б. Дусанівський, Баффало	2.00
М. Модрицький, Лінкольн-вуд	12.00	К. Житинський, Вест Патерсон	2.00
Н. Черевайко, Чикаго	12.00	А. Закревський, Миддл Виледж	2.00
М. Качмар, Дітройт	10.00	О. Зобнін, Піксвілл	2.00
Я. Тенюх, Бруклін	10.00	О. Іванів, Бурке	2.00
М. Теслевич, Фінікс	10.00	М. Кіндрачук, Глен Спей	2.00
В. Мерешак, Ворм		І. Коваль, Кентон	2.00
М. Мінерал Спрінгс	8.00	М. Колодуб, Істон	2.00
М. Бойка, Лорейн	7.00	Я. Конопала, Медисон	2.00
В. Іванішій, Рочестер	7.00	Гайте	2.00
М. Кулінич, Джексон		М. Кузішин, Юнійон	2.00
Гайте	7.00	Я. Кукіль, Гартфорд	2.00
М. Лепкий, Арчболд	7.00	М. Лаврук, Ваварсинг	2.00
Н. Нішук, Балтимор	7.00	Ю. Левицький, Нью Йорк	2.00
М. Остафійчук, Асторія	7.00	Е. Лехман, Вільямсбург	2.00
В. Семків, Чикаго	7.00	Г. Мисинин, Спрінг	2.00
А. Сидорак, Брансвік	7.00	М. Москаль, Спрінг	2.00
Н. Франко, Пітсбург	7.00	Веллі	2.00
С. Череватюк, Маямі	7.00	Я. Обершин, Джемейка	2.00
А. Яремко, Джерзі Сіті	7.00	Р. Олексюк, Істчестер	2.00
А. Ярш, Рочестер	7.00	М. Олійник, Голліс	2.00
А. Соляр, Тандер Бей	5.67	Д-р О. Оршикевич, Бруклін	2.00
А. Дикий, Миддл Виледж	5.00	З. Ошчуч, Форт Вейн	2.00
Е. Крутик, Рочестер	5.00	Б. Остапюк, Маямі	2.00
Д. Кулінич, Сегртіс	5.00	В. Пакула, Вайнбург	2.00
С. Лешко, Нью Йорк	5.00	М. Палій, Джексон	2.00
В. Нішке, Фермонт Сіті	5.00	Гайте	2.00
Г. Половінко, Парма	5.00	Г. Пенко, Сисеро	2.00
М. Середович, Сиракуз	5.00	І. Піліяк, Чикаго	2.00
М. Андрусак, Дітройт	2.00	І. Пілігрийн, Парма	2.00
Т. Барабаш, Порт Шарлотте	2.00	П. Підстригач, Лонг Айленд Сіті	2.00
С. Березушка, Мелроуз	2.00	Й. Полатяк, Бетел Парк	2.00
В. Білик, Джерзі Сіті	2.00	О. Постоловський, Дірборн	2.00
В. Величківський, Блумфілд	2.00	П. Пшецький, Диксбери	2.00
І. Вербовацький, Лонг Айленд Сіті	2.00	Т. Росляк, Парма	2.00
В. Волошин, Вест Айленд	2.00	Ф. Савечка, Гартфорд	2.00
З. Воробець, Ньюарк	2.00	О. Савків, Воррен	2.00
Н. Гарткович, Гартфорд	2.00	Ф. Савченко, Асторія	2.00
Ю. Герасимчук, Чикаго	2.00	З. Сегейда, Фт. Лодердейл	2.00
Б. Гриншак, Брансвік	2.00	М. Сивий, Карнегі	2.00
Мілас	2.00	М. Слабін, Юнійонсдейл	2.00
В. Гришук, Нью Йорк	2.00	В. Табачук, Клівротер	2.00
М. Гук, Ст. Пол	2.00	М. Томків, Чикаго	2.00
П. Гумєнов, Вай Мілс	2.00	М. Тренза, Карл Плейс	2.00
К. Гичан, Рочестер	2.00	К. Хомак, Дітройт	2.00
П. Гут, Юнійон	2.00	Р. Цмоїло, Шерріл	2.00
С. Данилевич, Голлівуд	2.00	М. Чайковський, Морріс	2.00
П. Дашко, Чикаго	2.00	Плейн	2.00
Ф. Дерешівська, Нью Гейвен	2.00	Ю. Шавалюк, Гакет-стаун	2.00
К. Джорджія, Вайтголл	2.00	О. Шевченко, Рочестер	2.00
С. Джуліанський, Чикаго	2.00	В. Шпірка, Вест Орендж	2.00
В. Дмитріук, Баффало	2.00	Х. Яничин, Чикаго	2.00
А. Долина, Філадельфія	2.00		

Українсько-...

(Закінчення зі стор. 1)

кого режиму до поширення своїх впливів. Тут д-р М. Яримович підкреслює величезне озброєння в СССР в останньому десятиріччі, коли рівночасно в ЗСА видатки на озброєння обмежувалися. В тому промові добуває саме різницю поміж тими двома правліннями. Сьогодні американська політика у відношенні до СССР хоче запобігти ескалаторній ядерній війні в цей спосіб, що на випадок советської атаки планує відплатити тим самим. Щодо американських ядерних стрілен будуть військові та індустріальні осередки і тут доповідатимуться, що в першу чергу ападуться жертвою осередки в Україні. Саме з тих причин д-р М. Яримович вважає, що українці повинні підтримувати концепцію президента Рональда Регана т. зв. „стратегічну оборону” ініціативу тобто продукцію космічної оборонної зброї. Якщо план Президента перейде, тоді не буде небезпеки, щоб відплатитися ядерною атакою на СССР і його населення, зокрема неросійське, яке в першу чергу сильно пострадило б.

Д-р М. Яримович з притиском підкреслює, що завданням українців у ЗСА є переконувати американських політиків, що населення СССР не є ворогом ЗСА, а є ним советський режим та його речники в Москві. Закликом працювати в тому напрямі закінчив д-р М. Яримович свою доповідь, висловлюючи надію, що одного дня „ми будемо відзначувати день незалежності України, а не лише загибати славе минуле”.

Відак майор Л. Кондрачюк представив Наталію Слюзар, голову ТУАП у Вашингтоні, яка подякувала за поміч і участь у тому вечорі всім присутнім. Ведучий ввечері представив також тих осіб, які були при головному столі: о. Й. Денищука, Н. Слюзар, д-ра М. Яримовича, д-ра Віталія Гарбера, що був промовцем в 1984 році на такому відзначуванні Дня Незалежності і Соборності України, та його дружину, полковника О. Гаврилюка, ініціатора тих святкувань, та його дружину, ком. Коропечко, військового аташе канадської амбасаді, та його дружину, як також членів організаційного комітету Ю. Петренка, Г. Тарана, майора В. Сульжинського з дружиною та Е. Іванцева.

ПРИЙМЕМО НА ПРАЦЮ

до

Адміністрації „Свободи”

особу зі знанням української і англійської мов.

Добрі умови праці. Бенефіти.

Голосити особисто або вислати резюме до:

"СВОБОДА"

30 Montgomery St.

Jersey City, N. J. 07302.

Attn: Mrs. L. Lapychak

Атаки...

(Закінчення зі стор. 2)

київського радіо (18-го грудня 84 р.) кажеться, що антирадянщина, особливо українські самостійники закликають ЗСА до „хрестового походу” проти СССР.

І знову ж таки київське радіо повторяє теревени про те, що українські націоналісти „лише тоді заспокояться, коли росіяни будуть топтати у власній крові, коли кожна радянська мати лякатиме своїх дітей ім'ям Бандери”. І навіть „деякі церковні сановники (УКЦеркви) зазначають, що всяка війна, в тому і ядерна — це зовсім не лихо, а благословення, яке дарує Господь”. Війна, мовляв має „встановити світ Божий на українській землі”.

Проте, як виходить з всяких таких писань і радіопересилань, Москву великою мірою турбує зацікавлення ЗСА національною проблематикою в СССР. „Варто зазначити, — заявляє Київське радіо, — що з боку правлячих кіл західних держав, зокрема ЗСА, також помітно посилюється інтерес до антирадянської діяльності українських буржуазних націоналістів. Досить часто відбуваються зустрічі ватажків самостійницьких організацій навіть з найвищими урядовими керівниками, організуються спільні заходи щодо відзначення націоналістичних свят і ювілеїв”.

Для нас буде цікавим, наскільки така кампанія дезінформації, сперта на фальсифікації фактів, провакційних вимовок про „злочини” тих чи інших українських політичних чи церковних діячів — справді досягає своїх цілей, тобто впливає на населення СССР і України зокрема. „Аргументи” і „факти”, подані советською пропагандою, настільки примітивні, що навіряд чи хтось в це справді вірить. Можна думати, однак, що безупинна пропаганда метушня докола „українського буржуазного націоналізму”, пов'язування її з американською „диверсією” щодо СССР, сприймається населенням як інформація між рядками й посилює антисоветський настрої. Отже вся ця величезна дезінформаційна кампанія є радше виявом слабості советської системи.

Володимир Барагура

МЕЧ І КНИГА

Історичні оповідання для молоді

Ілюстрації П. Андрусєва

і М. Михалевича.

Ціна 7.00 дол. з портом

доставки. Стену Нью-Джерсі зобов'язує 6% ставового податку

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N. J. 07302

by Savella Stechishin.

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY

by Savella Stechishin

(Handling and postage charges included) — \$16.00.

New Jersey residents add 6% sales tax

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N. J. 07302

by Savella Stechishin.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N. J. 07302

by Savella Stechishin.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N. J. 07302

by Savella Stechishin.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N. J. 07302

by Savella Stechishin.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N. J. 07302

by Savella Stechishin.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N. J. 07302

by Savella Stechishin.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N. J. 07302

by Savella Stechishin.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N. J. 07302

by Savella Stechishin.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N. J. 07302

by Savella Stechishin.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N. J. 07302

48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003

ВСІ НОВІ ЦІННІ КНИЖКОВІ ВИДАННЯ ВИ ОДЕРЖИТЕ В АРЦІ, напр. „Спомини” Й. Гірняка, „Сайдок” В. Барки, Істор. Атлас, Монографія П. Андрусєва, та багато-багато інших.

HELP WANTED

GOVERNMENT WANTS

\$15,000 — \$50,000/yr possible.

All occupations. Call

1-805-687-6000 Ext.

R-10102 to find out how.

ЗБОРИ

ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ

17-го ЛЮТОГО 1985 Р.

Пасейко, Н. Дж. — Річні загальні збори Т-ва ім. Т. Шевченка Відд. 42-ий відбуються о год. 3-ій по полудні в УНДМ при 237 More Ave. (місячний год. 2-ий). Буде звіт уступаючої Управи і вибір нової на 1985 р. Є дуже важні справи просимо взяти численну участь. Не забувайте приєднувати нових членів до УНСОУ.

І. Хомко, предс.
Р. Галабузда, заст. предс.
І. Білика, фін. секр.
В. Тіжбір, кас.
В. Марущак, рек. секр.

НЕДІЛЯ

24 ЛЮТОГО 1985 р.

Реддінг, Па. — Річні загальні збори 48-го Відд. Т-ва Тараса Шевченка відбуються о годині 2-ій по полудні в залі Українського Горюжського Клубу при Савт 7-ій вулиці в Реддінг, Па. На порядку наряд: відкриття виборів президи, відчитання протоколу з попередніх загальних зборів, звіт членів Управи і К. Комісії, дискусія над звітами, уніфікація абсолюторії уступаючої Управи. Вибір нової Управи і К. Комісії, внески, побажання і закриття наряд.

Микопа Дубик, голова
С. Івасечко, секр.

РІЗНЕ

ADOPTION —

Young childless couple wishes to Adopt white newborn. Can give love, home, education and financial security. All expenses paid. Confidential. Let us help. Call collect.

516-681-0577. Anytime.